

31999R0800

17.4.1999.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 102/11

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 800/1999**(1999. gada 15. aprīlis),****ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

licences, lai vienkāršotu šādas eksporta operācijas un lai uzņēmējiem un kompetentajām iestādēm netiktu uzkrata pārlietu smaga administratīvā nasta;

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1766/92 par labības tirgus kopīgo organizāciju ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 923/96 ⁽²⁾, un jo īpaši tās 13. un 21. pantu, un attiecīgos citu regulu noteikumus par lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 2799/98, ar kuru noteikts eiro agromonetārais režīms ⁽³⁾, un jo īpaši tās 3. un 9. pantu,

(4) tā kā šajā regulā eksporta diena ir tā, kurā muitas dienests pieņem dokumentu, ar kuru deklarācijas iesniedzējs izsaka vēlmi eksportēt tos produktus, par kuriem viņš lūdz eksporta kompensāciju; tā kā šāda dokumenta mērķis ir pievērst uzmanību, īpaši muitas dienestu uzmanību, faktam, ka attiecīgā operācija tiek veikta par Kopienas naudas līdzekļiem, lai minētie muitas dienesti veiktu atbilstošas pārbaudes; tā kā, produktus pieņem un līdz to faktiskajam eksportam tos novieto muitas uzraudzībā; tā kā tāda diena būs atsaucē datums tam, lai noteiktu eksportētā produkta daudzumu, veidu un īpašības;

(1) tā kā Komisijas 1987. gada 27. novembra Regula (EEK) Nr. 3665/87, ar kuru paredz kopīgus, sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot eksporta kompensāciju sistēmu lauksaimniecības produktiem ⁽⁴⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 604/98 ⁽⁵⁾, ir vairākkārt un būtiski grozīti; tā kā jaunu grozījumu gadījumā tā skaidrības labad būtu jāpārstrādā;

(5) tā kā, ja piegādes notiek vairumā vai nestandarta vienībās, tad tiek atzīts, ka precīzu produktu neto svaru var uzzināt tikai pēc to iekraušanas transporta līdzeklī; tā kā, lai atrisinātu šādu situāciju, būtu jāizstrādā noteikums par to, lai eksporta deklarācijā noteiktu aptuveno masu;

(2) tā kā vispārīgie noteikumi, ko noteikusi Padome, paredz izmaksāt kompensāciju pēc tam, kad iesniegti pierādījumi par to, ka produkti ir eksportēti no Kopienas; tā kā tiesības uz kompensāciju tiek iegūtas, tiklīdz produktus izved no Kopienas tirgus, ja visām trešām valstīm piemēro vienotu kompensācijas likmi; tā kā, ja kompensācijas likme ir diferencēta atkarībā no produktu galamērķa, tad tiesības uz kompensāciju ir atkarīgas no ieviešanas trešā valstī;

(6) tā kā, lai pareizi piemērotu Padomes 1990. gada 12. februāra Regulu (EEK) Nr. 386/90 par pārraudzību, ko veic, eksportējot tādus lauksaimniecības produktus, par kuriem saņem kompensācijas vai citus maksājumus ⁽⁶⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 163/94 ⁽⁷⁾, būtu jāparedz, ka tad, kad lauksaimniecības produkti tiek iekrauti konteinerā, kravas mašīnā, kuģī vai līdzīgi, varētu pārbaudīt, vai eksporta deklarācija atbilst šiem lauksaimniecības produktiem;

(3) tā kā līdz ar Urugvajas kārtas Lauksaimniecības nolīguma ieviešanu, lai piešķirtu kompensāciju, kā likums, ir jāuzrāda eksporta licence, kurā ir jānosaka kompensācijas avanss; tā kā Kopienas teritorijā piegādes starptautiskajām organizācijām un bruņotajiem spēkiem, pārtikas piegādes un nelielu apjomu eksports tomēr ir īpaši gadījumi un nav ekonomiski sevišķi nozīmīgi; tā kā tādiem gadījumiem ir paredzēta speciāla sistēma bez eksporta

(7) tā kā, ja bieži eksportē nelielu daudzumu partijas, tad būtu jāparedz vienkāršota procedūra, kā noteikt dienu, kas jāizmanto, lai noteiktu kompensācijas likmes;

(8) tā kā, lai jēdzienu "eksports no Kopienas" varētu skaidrot konsekvēti, būtu jāprecizē, ka produktu uzskata par eksportētu tad, kad to izved no Kopienas muitas teritorijas;

⁽¹⁾ OV L 181, 1.7.1992., 21. lpp.

⁽²⁾ OV L 126, 24.5.1996., 37. lpp.

⁽³⁾ OV L 349, 24.12.1998., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 351, 14.12.1987., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 80, 18.3.1998., 19. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 42, 16.2.1990., 6. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 24, 29.1.1994., 2. lpp.

- (9) tā kā eksportētājam vai pārvadātājam var būt jāveic pasākumi, lai novērstu to, ka eksportam paredzētie produkti sabojājas tajās 60 dienās, kas ir no eksporta deklarācijas pieņemšanas līdz produktu izvešanai no Kopienas muitas teritorijas vai ievēšanai galapunktā; tā kā sasaldēšana ir šāds pasākums, kas ļauj produktiem saglabāties; tā kā, lai ievērotu šo prasību, minētajā laikposmā būtu jāļauj veikt sasaldēšanu;
- (10) tā kā kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina, lai produkti, ko izved no Kopienas vai kas atrodas tranzītā uz konkrētu galamērķi, patiesi būtu tie, par kuriem ir nokārtotas muitas eksporta formalitātes; tā kā tādēļ, kad produkts šķērso pārējo dalībvalstu teritorijas un vēl nav izvests no Kopienas muitas teritorijas vai sasniedzis konkrēto galamērķi, būtu jāizmanto T5 kontrolkopija, kas minēta 471. līdz 495. pantā Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko paredz noteikumus, kas jāievēro, ieviešot Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92, ar kuru izveidots Kopienas Muitas kodekss⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 502/1999⁽²⁾; tā kā, lai vienkāršotu administratīvo procedūru, tomēr ir vēlams paredzēt režīmu, kas ir elastīgāks par T5 kontrolkopijas izmantošanu, ja piemēro atvieglotu Kopienas tranzīta režīmu pārvadājumiem pa dzelzceļu vai lielos konteineros saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2454/93 412. līdz 442. pantu, kurā ir paredzēts, ka, ja transporta operācija sākas Kopienā un beigsies ārpus tās, tad tajā muitas punktā, kam ir pakļauta robežstacija, nav jākārt nekādas formalitātes;
- (11) tā kā dažreiz var tikt pieprasīta kompensācija par tiem produktiem, kas ir tikuši eksportēti un izvesti no Kopienas muitas teritorijas, bet kas ir atvesti atpakaļ pārkraušanas vai tranzīta nolūkā, pirms tie sasniedz galamērķi ārpus tādas teritorijas, un tā kā produktus var atvest atpakaļ arī citu, ne tikai transporta prasību dēļ, jo īpaši spekulācijas nolūkā; tā kā tādos gadījumos tiek apdraudēta iekļaušanās 60 dienu termiņā, kas ir dots, lai preces izvestu no Kopienas muitas teritorijas; tā kā, lai novērstu šādas situācijas, ir skaidri jāparedz nosacījumi, ar kādiem preces drīkst ievest atpakaļ Kopienas muitas teritorijā;
- (12) tā kā šajā regulā paredzēto režīmu drīkst piemērot tikai tādiem produktiem, kas ir brīvā apgrozībā un kas atsevišķos gadījumos ir Kopienas izcelsmes; tā kā, ja runa ir par zināmiem produktiem, kas sastāv no vairākām sastāvdaļām, tad kompensāciju nosaka, nevis pamatojoties uz pašu produktu, bet gan uz tiem pamatproduktiem, kas ir tā sastāvā, un tā kā gadījumos, kad kompensācija ir tādējādi noteikta, pamatojoties uz vienu vai vairākām sastāvdaļām, lai piešķirtu kompensāciju vai ievērojamu tās daļu, pietiek, lai minētā sastāvdaļa vai sastāvdaļas atbilstu minētajām prasībām vai arī vairs neatbilstu tikai tā iemesla dēļ, ka tās ir iestrādātas citos produktos; tā kā, lai ņemtu vērā dažu sastāvdaļu īpašo statusu, būtu jā sastāda to produktu saraksts, kam kompensāciju nosaka, pamatojoties uz vienu sastāvdaļu;
- (13) tā kā Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EK) Nr. 2913/92, ar kuru ir izveidots Kopienas Muitas kodekss⁽³⁾ un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 82/97⁽⁴⁾, 23. līdz 26. pantā ir definēta preču nepreferenciālā izcelsme; tā kā, piešķirot eksporta kompensācijas, par Kopienas izcelsmes produktiem uzskata tikai tos produktus, kas ir pilnībā iegūti vai būtiski pārstrādāti Kopienā; tā kā, lai panāktu vienveidīgu piemērojumu visās dalībvalstīs, ir lietderīgi noskaidrot, ka zināmiem produktu maisījumiem kompensācija nepienākas;
- (14) tā kā kompensācijas likmi nosaka produkta tarifa klasifikācija; tā kā zināmiem maisījumiem, preču komplektiem un precēm, kas sastāv no vairākām sastāvdaļām šādas klasifikācijas rezultātā var tikt piešķirta lielāka kompensācija, nekā tas ir ekonomiski pamatots; tā kā līdz ar to ir jāpieņem speciāli noteikumi, lai noteiktu kompensāciju, kas piemērojama maisījumiem, preču komplektiem un precēm, kas sastāv no vairākām sastāvdaļām;
- (15) tā kā, ja kompensācijas likme mainās atkarībā no produkta galamērķa, būtu jāparedz pārbaude, ka produktu patiešām importē tajā trešā valstī vai valstīs, par ko tika noteikta kompensācija; tā kā šādu pasākumu var bez sarežģījumiem mikstināt attiecībā uz tiem eksportiem, kur attiecīgās kompensāciju summas ir nelielas, ja vien darījums sniedz pietiekamas garantijas, ka attiecīgie produkti sasniegs savu galamērķi; tā kā šāda noteikuma mērķis ir vienkāršot administratīvo darbu, kas nepieciešams, lai iesniegtu pierādījumus;

⁽¹⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 65, 12.3.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 17, 21.1.1997., 1. lpp.

- (16) tā kā, ja visiem galamērķiem piemēro vienotu kompensācijas likmi tajā dienā, kad kompensācija ir noteikta iepriekš, tad zināmos gadījumos ietver obligātu galamērķa klauzulu; tā kā šāda situācija būtu jāuzlūko kā kompensācijas variants, ja kompensācijas likme, kas piemērojama eksporta dienā, ir zemāka par to kompensācijas likmi, kas bija piemērojama dienā, kad likme tika noteikta iepriekš un kas vajadzības gadījumā ir pielāgota tai dienai, kad notiek eksports;
- (17) tā kā, ja kompensācijas likmi diferencē atkarībā no eksportēto produktu galamērķa, tad būtu jāiesniedz pierādījums, ka attiecīgais produkts ir importēts trešā valstī; tā kā ievēdmuitas formalitāšu kārtošana lielā mērā nozīmē samaksāt piemērojamos ievēdmuitas nodokļus, lai šo produktu varētu tirgot attiecīgajā trešā valstī; tā kā, ņemot vērā atšķirīgās situācijas, kas dominē trešās importētājvalstīs, ir vēlams ļaut uzrādīt tādus ievēdmuitas dokumentus, kuros ir sniegtas garantijas, ka eksportētie produkti ir sasnieguši savu galamērķi, tajā pat laikā pēc iespējas mazāk kavējot tirdzniecību;
- (18) tā kā, lai palīdzētu Kopienas eksportētājiem iegūt pierādījumus par to, ka produkti ir sasnieguši galamērķi, būtu jāparedz, ka starptautiskās kontroles un uzraudzības aģentūras, ko apstiprinājušas dalībvalstis, izsniedz sertifikātu par to, ka ir nogādāti galamērķī tie eksportētie Kopienas lauksaimniecības produkti, kas gūst labumu no diferencētās kompensācijas, un tā kā apstiprināt tādas aģentūras ir dalībvalstu kompetencē, kas šādas aģentūras apstiprina katru atsevišķi saskaņā ar zināmām spēkā esošām nostādnēm, un tā kā ir lietderīgi noskaidrot situāciju un iekļaut galvenās nostādnēs šajā regulā;
- (19) tā kā, lai tādu produktu eksportus, kam piemēro diferencētu kompensāciju atkarībā no galamērķa, nostādītu vienādā līmenī ar pārējiem eksportiem, būtu jāparedz, ka daļu kompensācijas, kas aprēķināta, pamatojoties uz zemāko kompensācijas likmi, kas piemērojama eksporta dienā, izmaksā, tiklīdz eksportētājs ir iesniedzis pierādījumu, ka produkts ir izvests no Kopienas muitas teritorijas;
- (20) tā kā gadījumā ar diferencētām kompensācijām, ja ir mainīts galamērķis, tad kompensācija, kas piemērojama faktiskajam galamērķim, ir maksājama, ievērojot to maksimālo summu, kas piemērojama iepriekš noteiktajam galamērķim; tā kā, lai novērstu situāciju, ka to ļaunprātīgi izmanto un sistemātiski izvēlas galamērķus ar lielākajām kompensācijas likmēm, būtu jāievieš sodu sistēma par galamērķa maiņu, ja faktiskā kompensācijas likme ir mazāka par likmi, kas piemērojama iepriekš noteiktajam galamērķim, un tā kā šis jaunais noteikums ietekmē aprēķinus, aprēķinot to kompensācijas daļu, kas maksājama pēc tam, kad eksportētājs ir iesniedzis pierādījumu, ka produkts ir izvests no Kopienas muitas teritorijas;
- (21) tā kā Regulas (EEK) Nr. 2913/92 23. līdz 26. pantā ir definēta preču nepreferenciālā izcelsme; tā kā zināmos gadījumos ir lietderīgi piemērot kritēriju, kas attiecas uz būtisku pārstrādi vai apstrādi, kas noteikta 24. pantā, lai novērtētu, vai produkti patiesi ir sasnieguši savu galamērķi;
- (22) tā kā zināmi eksporta darījumi var novest pie tirdzniecības plūsmu novirzes; tā kā, lai novērstu šādas novirzes, kompensācijas samaksai būtu jābūt atkarīgai no nosacījuma, ka produkts ir ne tikai izvests no Kopienas muitas teritorijas, bet arī importēts kādā trešā valstī vai ir būtiski pārstrādāts vai apstrādāts, un tā kā turklāt kompensācijas samaksa dažos gadījumos var būt atkarīga no tā, vai produkts patiesi ir piedāvāts tirgū trešā importētājvalstī vai arī tas ir būtiski pārstrādāts vai apstrādāts;
- (23) tā kā, ja produkts ir iznīcināts vai sabojājies pirms tas ir piedāvāts tirgū trešā valstī vai pirms galīgās apstrādes, tad uzskata, ka kompensācija vairs nepienākas; tā kā tādos gadījumos eksportētājam vajadzētu būt iespējai iesniegt pierādījumus, ka eksporta operācija tika veikta tādos ekonomiskajos apstākļos, kas normālā notikumu gaitā darījumu būtu pieļāvuši;
- (24) tā kā eksporta darbību finansējums no Kopienas puses ir nepamatots, ja darbība nav parasts komercdarījums, jo tam nav ekonomiskā pamatojuma un tas ir veikts tikai ar nolūku saņemt samaksu no Kopienas;

- (25) 25) tā kā būtu jāveic pasākumi, lai novērstu to, ka Kopienas naudas līdzekļi tiek piešķirti darījumiem, kas neatbilst nevienam eksporta kompensāciju sistēmas mērķim; tā kā pastāv risks, ka līdzīgi darījumi tiks veikti ar produktiem, kas pēc eksporta kompensāciju saņemšanas tiktu reimportēti Kopienā, pirms tam neizejot būtisku pārstrādi vai apstrādi trešā valstī, un kam reimportēšanas brīdī tiktu piemērota samazināta vai nulles ievedmuita, ievērojot vienošanos par muitas atvieglojumiem vai Padomes lēmumu; tā kā, lai samazinātu ierobežojumus eksportētājiem, ir lietderīgi piemērot šādus pasākumus paaugstināta riska produktiem;
- (26) tā kā vajadzības gadījumā, lai samazinātu eksportētāju nedrošību, ir lietderīgi atcelt prasību par kompensācijas atmaksu, ja produkti tiek reimportēti Kopienā vairāk nekā divus gadus pēc eksportēšanas;
- (27) tā kā no vienas puses, dalībvalstīm būtu jādod iespēja atteikties piešķirt kompensācijas, vai arī iespēja tās atgūt, ja tās faktiski konstatē, ka darījums nesaskan ar eksporta kompensāciju sistēmas mērķi, un, no otras puses, valstu varas iestādēm nebūtu jāuzkrauj pārāk smaga nasta, uzliekot tām par pienākumu sistemātiski pārbaudīt visus importus;
- (28) tā kā produktiem būtu jābūt tādas kvalitātes, lai tos varētu parastos apstākļos tirgot Kopienā; tā kā tomēr ir lietderīgi ņemt vērā īpašās saistības, kas rodas no standartiem, kas ir spēkā trešā saņēmējvalstī;
- (29) tā kā zināmi produkti var zaudēt tiesības uz kompensāciju, ja tie zaudē pienācīgi labu tirdzniecības kvalitāti;
- (30) tā kā, ja eksporta kompensācija ir noteikta iepriekš vai noteikta konkursa kārtībā, tad nekādu izvedmuitu nepiemēro, jo eksports ir jāveic saskaņā ar tādējādi iepriekš noteiktiem vai konkursa kārtībā noteiktiem nosacījumiem; tā kā vienlīdz būtu jāparedz, ka, ja eksports ir pakļauts izvedmuitai, kas noteikta iepriekš, vai konkursa kārtībā, tad eksports ir jāveic saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem un līdz ar to nevar pretendēt uz eksporta kompensāciju;
- (31) tā kā, lai dotu iespēju eksportētājiem vieglāk finansēt savus darījumus, dalībvalstīm būtu jāļauj izmaksāt avansā visu summu vai tās daļu, tiklīdz ir pieņemta eksporta deklarācija vai maksājuma deklarācija, ar noteikumu, ka ir iesniegta garantijas ķīla, kas garantē avansa atmaksu, ja vēlāk atklātos, ka kompensācija nebija jāmaksā;
- (32) tā kā eksporta avansā samaksātā summa ir jāatlīdzina, ja tiek pierādīts, ka nav tiesību uz eksporta kompensāciju vai arī ka bija tiesības uz mazāku kompensāciju, un tā kā atlīdzībai ir jāietver papildus summa, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu; tā kā *force majeure* gadījumos papildsumma netiek atlīdzināta;
- (33) tā kā Padomes Regulā (EEK) Nr. 565/80 ⁽¹⁾, kas grozīta ar Regulu (EEK) Nr. 2026/83 ⁽²⁾, ir izstrādāti vispārīgie noteikumi, kas jāievēro, eksporta avansā maksājot summu, kas ir vienāda ar eksporta kompensāciju;
- (34) tā kā Regulas (EEK) Nr. 565/80 4. panta 5. un 6. punktā ir paredzēts, ka diena, kad pamatproduktus nodod muitas kontrolē, ir jāizmanto, lai noteiktu piemērojamo kompensācijas likmi vai pielāgojumus, kas jāizdara tādai likmei;
- (35) tā kā dienai, kad tā ir spēkā, attiecīgi būtu jābūt dienai, kad muitas dienests no konkrētās personas pieņem deklarāciju, kurā tā paziņo par savu nodomu pakļaut attiecīgās preces vai produktus režimam, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 565/80 4. un 5. pantā, un tās eksportēt, saņemot kompensāciju, pēc pārstrādes vai uzglabāšanas; tā kā tādā deklarācijā ir jāietver nepieciešamie dati, kas vajadzīgi kompensāciju aprēķinam;
- (36) tā kā kompensācijas maksājuma, ko veic pirms pārstrādes, mērķis ir nostādīt Kopienas produktus vienā līmenī ar produktiem, kas importēti no trešām valstīm apstrādei un reeksportam;
- (37) tā kā pārstrādātu produktu ražošanas metodes un to kontroles procedūras prasa zināmu elastības pakāpi; tā kā Regulas (EEK) Nr. 2913/92 115. pantā ir paredzēta līdzvērtības sistēma, ievērojot iekšējās apstrādes režīmu;

⁽¹⁾ OV L 62, 7.3.1980., 5. lpp.

⁽²⁾ OV L 199, 22.7.1983., 12. lpp.

- (38) tā kā, lai labāk izmantotu esošo noliktavu ietilpību, ir lietderīgi paredzēt sistēmu, kurā ir iespējams atļaut tādu produktu līdzvērtību, kas tiek uzglabāti neiesaiņoti (beramā veidā) un kas tiks eksportēti pēc apstrādes;
- (39) tā kā produkti, par kuriem nepienākas kompensācija, nevar būt līdzvērtīgi produkti;
- (40) tā kā no Komisijas 1992. gada 16. oktobra Regulas (EEK) Nr. 3002/92, ar kuru paredz kopīgus, sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, pārbaudot no intervences iegūto produktu izmantošanu un/vai galamērķi ⁽¹⁾, un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 770/96 ⁽²⁾, ir skaidrs, ka intervences produktiem ir jāsasniedz noteiktais galamērķis; tā kā līdz ar to tādos produktus nedrīkst aizvietot ar līdzvērtīgiem produktiem;
- (41) tā kā attiecīgo produktu eksportam būtu jānosaka pēdējais termiņš; tā kā tāds termiņš ir jānosaka, ņemot vērā eksporta licenču un iepriekš noformējamo sertifikātu sistēmu;
- (42) tā kā gadījumos, kad produkti pirms eksporta tiek uzglabāti noliktavā, šķiet lietderīgi ierobežot šo regulu līdz tām apstrādes formām, kas paredzētas, lai nodrošinātu minēto preču saglabāšanu; tā kā, lai noskaidrotu situāciju, būtu jānosaka, ka tādas apstrādes formas nekādā veidā neietekmē piemērojamo kompensāciju;
- (43) tā kā Regulas (EEK) Nr. 565/80 5. pantā ir noteikts, ka summa, kas vienāda ar eksporta kompensāciju, ir jāsamaksā, tiklīdz produkti vai preces ir pakļautas muitas noliktavas vai brīvās zonas procedūrai; tā kā pēc tam, kad ir pieņemta maksājuma deklarācija, būtu jābūt iespējai pārvest šādus produktus vai preces uz citu dalībvalsti, nevis to, kur tika veikts maksājums, lai tur uzglabātu un vēlāk eksportētu; tā kā būtu jāparedz, ka T5 kontrolkopija ir jāpievieno produktiem vai precēm, lai pierādītu to izvešanu no Kopienas, un tā kā, lai novērstu divkārsa maksājuma risku, eksporta deklarācijā būtu jāizdara daži ieraksti, kas informētu tās dalībvalsts maksātājaģentūru, kur tika pieņemta eksporta deklarācija, ka kompensācijas samaksas procedūra ir jau sākusies;
- (44) tā kā gadījumos, kad netiek ievērots eksporta termiņš vai pierādījumu iesniegšanas termiņš, kas jāievēro, lai saņemtu kompensācijas maksājumu, kompensāciju nepiešķir; tā kā būtu jāpieņem pasākumi, līdzīgi tiem, kas paredzēti Komisijas 1985. gada 22. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2220/85, ar ko paredz kopīgus, sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot garantijas ķīlu sistēmu lauksaimniecības produktiem, un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3403/93 ⁽³⁾;
- (45) tā kā dalībvalstīs produkti, kas importēti no trešām valstīm zināmai izmantošanai, ir atbrīvoti no nodevām; tā kā tik ilgi, kamēr šie preču tirgi ir ievērojami, Kopienas produkti būtu jānostāda vienā līmenī ar tādiem produktiem no trešām valstīm; tā kā šāda situācija rodas īpaši gadījumos ar produktiem, ko izmanto kuģu un lidaparātu apgādei;
- (46) tā kā, ja runa ir par kuģu un lidaparātu apgādi un piegādēm bruņotajiem spēkiem, tad ir iespējams izstrādāt speciālus noteikumus, lai noteiktu kompensācijas apjomu;
- (47) tā kā produktus, kas paņemti uz kuģa klāja kā krājumi, izmanto patēriņam uz kuģa, un tā kā tādi produkti, ko patērē to esošajā veidā vai izmanto, gatavojot ēdienu uz kuģa, pretendē uz kompensāciju, kas ir piemērojama nepārstrādātiem produktiem; tā kā, ņemot vērā ierobežoto telpu, kas ir pieejama lidaparātā, ēdiens ir jāgatavo pirms to uz turieni nogādā; tā kā saskaņošanas labad būtu jāpieņem tādi noteikumi, kas ļautu lauksaimniecības produktiem, ko patērē lidaparātā, piešķirt tādu pašu kompensāciju kā tiem produktiem, ko patērē pēc sagatavošanas uz kuģa;
- (48) tā kā kuģu un lidaparātu apgāde ir ļoti specializēts tirdzniecības veids, kas attaisno speciālu kompensācijas avansu režīmu; tā kā produkti un preces, kas piegādātas uz pārtikas krājumu noliktavām, ir turpmāk jāizmanto pārtikas piegādēm; tā kā piegādes uz šādām noliktavām, raugoties no tiesību viedokļa uz kompensāciju, nevar uzskatīt par galīgo eksportu;

⁽¹⁾ OV L 301, 17.10.1992., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 104, 27.4.1996., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 205, 3.8.1985., 5. lpp.

- (49) tā kā, ja tiek izmantotas tādas telpas un vēlāk atklājas, ka kompensācija nebija jāmaksā, tad eksportētāji faktiski būs guvuši nepamatotu labumu no bezprocentu aizdevuma; tā kā līdz ar to būtu jāpieņem pasākumi, lai novērstu šādu neattaisnotu labumu;
- (50) tā kā, lai saglabātu tādu Kopienas preču konkurētspēju, kas piegādātas uz platformām, kas atrodas noteiktās zonās tuvu dalībvalstīm, kompensācijas būtu jāpiemēro par tādu pašu likmi, kādu piemēro šādām piegādēm Kopienā; tā kā jebkurai piegādei, kam ir konkrēts galamērķis, tādas kompensācijas likmes piemērošana, kas ir lielāka par minimālo, nekādā ziņā nav attaisnojama, ja vien nav šaubu, ka preces ir sasniegušas savu galamērķi, un tā kā krājumu piegāde uz platformām, kas atrodas jūrā, katrā ziņā ir specializēta operācija – tāda, kas attaisno iespēju pietiekami kontrolēt piegādes; tā kā, ar noteikumu, ka ir ieviesti pietiekami kontroles pasākumi, šķiet saprātīgi piemērot piegādēm tādas kompensācijas likmes, kādas piemēro pārtikas piegādēm Kopienā; tā kā ir iespējams paredzēt vienkāršotu procedūru mazāk nozīmīgām piegādēm; tā kā, ņemot vērā, ka teritoriālo ūdeņu platums atkarībā no dalībvalsts ir no 3 līdz 12 jūdzēm, būtu arī saprātīgi uzskatīt par eksportu piegādes uz visām šādām platformām, kas atrodas aiz trīs jūdžu līnijas;
- (51) tā kā, ja kādu karakuģi, kas pieder kādai dalībvalstij, atklātā jūrā apgādā jūras apgādes kuģis, kas iziet no kādas Kopienas ostas, tad ir iespējams saņemt tādas piegādes sertifikāciju no kompetentas iestādes; tā kā būtu saprātīgi šādām piegādēm piemērot tādu pašu kompensācijas likmi, kādu piemēro krājumu piegādei Kopienas ostā;
- (52) tā kā ir vēlams, lai lauksaimniecības produktiem, ko izmanto kuģu un lidaparātu apgādei, būtu tiesības uz identisku kompensāciju, neatkarīgi no tā, vai tos nogādā uz kuģa vai lidaparāta klāja Kopienā vai ārpus tās;
- (53) tā kā šādu krājumu piegādes trešās valstīs var būt tiešas vai netiešas, un tā kā būtu jāievieš uzraudzības metodes, atbilstošas katram piegādes veidam;
- (54) tā kā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 161. panta 3. punkta noteikumiem Helgolandes sala netiek uzskatīta par tādu galamērķi, par ko ir maksājama kompensācija; tā kā Kopienas lauksaimniecības produktu patēriņš Helgolandes salā būtu veicināms; tā kā tādēļ būtu jāpieņem vajadzīgie noteikumi;
- (55) tā kā kopš ir stājies spēkā Pagaidu līgums par tirdzniecību un muitas savienību starp Kopienu un Sanmarīno⁽¹⁾, tās valsts teritorija vairs nav daļa Kopienas muitas teritorijas; tā kā no tā Līguma 1., 5. un 7. panta var secināt, ka lauksaimniecības produktu cenas muitas savienībā ir vienādā līmenī un ka līdz ar to nav ekonomiska attaisnojuma piešķirt eksporta kompensācijas tiem Kopienas lauksaimniecības produktiem, kas piegādāti uz Sanmarīno;
- (56) tā kā, ja iesniegumu par nodevu atmaksājumu vai atbrīvojumu no tām vēlāk noraida, tad attiecīgie produkti var pretendēt uz eksporta kompensāciju vai arī tiem, atkarībā no situācijas, piemēro eksporta nodevu vai eksporta nodokli; tā kā līdz ar to ir jāizstrādā speciāli noteikumi;
- (57) tā kā bruņotie spēki, kas izvietoti kādā valstī, kas nav dalībvalsts, bet neatrodas šīs valsts pakļautībā, starptautiskās organizācijas un diplomātiskās iestādes parasti saņem savas piegādes, ko neapliek ar ievadmuitu; tā kā šķiet ir iespējams veikt īpašus pasākumus – attiecībā uz bruņotajiem spēkiem, kas atrodas vai nu kādas dalībvalsts vai starptautiskas organizācijas, kurā piedalās vismaz viena dalībvalsts, pakļautībā, attiecībā uz starptautiskajām organizācijām, kurās piedalās vismaz viena dalībvalsts, un attiecībā uz diplomātiskajām iestādēm – kuri paredz, ka pierādījumu par importu iesniedz ar speciālu dokumentu;
- (58) tā kā būtu jāizstrādā noteikums, saskaņā ar kuru kompensāciju maksā tā dalībvalsts, kuras teritorijā pieņēma eksporta deklarāciju;
- (59) tā kā var gadīties, ka no eksportētāja neatkarīgu apstākļu dēļ T5 kontrolkopiju nevar iesniegt, pat ja produkts ir izvests no Kopienas muitas teritorijas vai ir sasniedzis konkrētu galamērķi; tā kā tāda situācija var kavēt tirdzniecību; tā kā tādos apstākļos citi dokumenti būtu jāuzskata par līdzvērtīgiem;
- (60) tā kā saprātīgas administratīvās prakses interesēs kompensācijas maksājuma pieteikumi, kam pievienoti attiecīgie dokumenti, būtu jāpieprasa saprātīgā laikposmā, izņemot *force majeure* gadījumus un, jo īpaši, ja nav bijis iespējams iekļauties termiņā administratīvu kavējumu dēļ, ko eksportētājs nevarēja ietekmēt;

⁽¹⁾ OV L 310, 14.12.1993., 4. lpp.

- (61) tā kā periods, kurā veic eksporta kompensāciju samaksu, atšķiras katrā dalībvalstī; tā kā, lai novērstu konkurences traucējumus, ir ieteicams ieviest vienveidīgu maksimālo termiņu, kad maksātājaģentūrām ir jāizmaksā šīs kompensācijas;
- (62) tā kā nelielu produktu daudzumu eksports nav ekonomiski nozīmīgs un var pārlietu un nevajadzīgi noslogot kompetentās iestādes; tā kā dalībvalstu kompetentajiem dienestiem būtu jādod iespēja atteikties maksāt kompensācijas par šādiem eksportiem;
- (63) tā kā Kopienas noteikumos ir paredzēts piešķirt eksporta kompensācijas tikai, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, jo īpaši uz eksportētā produkta daudzumu, veidu un īpašībām, un tā ģeogrāfisko galamērķi; tā kā, ņemot vērā pieredzi, būtu jāpastiprina pasākumi, lai apkarotu pārkāpumus un sevišķi krāpšanu, kas var nodarīt kaitējumu Kopienas budžetam; tā kā tādēļ būtu jāparedz pārmaksāto summu atlīdzināšana un sankcijas, lai mudinātu eksportētājus ievērot Kopienas noteikumus;

garantiju fondam (ELVGF) saskaņā ar principiem, kas noteikti Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regulas (EEK) Nr. 729/70 par kopīgās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1287/95⁽²⁾, 8. panta 2. punktā;

- (66) tā kā, lai nodrošinātu likumīgo cerību principa vienveidīgu piemērošanu visā Kopienā, atgūstot pārmaksātās summas, nosacījumi, kādos šo principu drīkst izmantot, būtu jānosaka, nenonākot pretrunā ar rīcību par nepienācīgi samaksātām summām, kā paredzēts īpaši Regulas (EEK) Nr. 729/70 5. un 8. pantā;
- (67) tā kā eksportētājam būtu jābūt atbildīgam īpaši par jebkuras trešās personas darbību, kas varētu radīt iespēju nepienācīgi iegūt dokumentus, kas vajadzīgi kompensācijas samaksai;
- (68) tā kā attiecīgās pārvaldību komitejas nav izteikušas atzinumus to priekšsēdētāju noteiktajos termiņos,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

JOMA UN DEFINĪCIJAS

- (64) tā kā, lai nodrošinātu eksporta kompensāciju sistēmas pareizu darbību, sankcijas būtu jāpiemēro neatkarīgi no vainas subjektīvā elementa, un tā kā tomēr ir lietderīgi zināmos gadījumos atbrīvot no sankcijām, īpaši, ja ir notikusi acīmredzama kļūda, ko ir atzinusi kompetentā iestāde, un paredzēt smagākas sankcijas, ja notikušais ir izdarīts tīšuprāt; tā kā tādi pasākumi ir vajadzīgi, un tiem būtu jābūt samērīgiem, pietiekami pārliecinošiem un vienveidīgi piemērotiem visās dalībvalstīs;

1. pants

Neierobežojot atkāpes, kas paredzētas Kopienas noteikumos īpašiem produktiem, šajā regulā ir sīki izstrādāti vispārīgie noteikumi, kas jāievēro, piemērojot eksporta kompensāciju sistēmu, turpmāk tekstā "kompensācijas", kas paredzētas:

— Padomes Regulas Nr. 136/66/EEK⁽³⁾ 3. pantā (eļļa un tauki),

— Padomes Regulas (EEK) Nr. 804/68⁽⁴⁾ 17. pantā (piens un piena produkti),

— Padomes Regulas (EEK) Nr. 805/68⁽⁵⁾ 13. pantā (liellopu un teļa gaļa),

- (65) tā kā, lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret eksportētājiem dalībvalstīs, būtu izsmeloši jāparedz, attiecībā uz eksporta kompensācijām, ka labuma guvējam ir jāatmaksā jebkura pārmaksātā summa, ar procentiem, un būtu jāizstrādā samaksas kārtība, un tā kā, lai labāk aizsargātu Kopienas finansiālās intereses, būtu jāparedz, ka gadījumā, ja tiesības uz kompensāciju tiek nodotas, tāds pienākums tiek nodots tiesību pārņēmējam, un tā kā atgūtās summas un procenti un iekasētās soda naudas būtu jākreditē Eiropas Lauksaimniecības virzības un

⁽¹⁾ OV L 359, 9.12.1992., 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 94, 28.4.1970., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 125, 8.6.1995., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 172, 30.09.1996., 3025./66. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 148, 28.6.1968., 13. lpp.

- Padomes Regulas (EEK) Nr. 2759/75 ⁽¹⁾ 13. pantā (cūkgaļa),
- Padomes Regulas (EEK) Nr. 2771/75 ⁽²⁾ 8. pantā (olas),
- Padomes Regulas (EEK) Nr. 2777/75 ⁽³⁾ 8. pantā (putnu gaļa),
- Padomes Regulas (EEK) Nr. 1785/81 ⁽⁴⁾ 17. pantā (cukurs, izoglikoze un inulīna sīrups),
- Padomes Regulas (EEK) Nr. 822/87 ⁽⁵⁾ 55. un 56. pantā (vīns),
- Regulas (EEK) Nr. 1766/92 13. pantā (labība),
- Padomes Regulas (EEK) Nr. 3072/95 ⁽⁶⁾ 13. pantā (rīsi),
- Padomes Regulas (EK) Nr. 2200/96 ⁽⁷⁾ 35. pantā (augļi un dārzeņi),
- Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/96 ⁽⁸⁾ 16., 17. un 18. pantā (augļu un dārzeņu pārstrādes produkti).

2. pants

1. Šajā regulā:

- a) — “produkti” nozīmē produktus, kas uzskaitīti 1. pantā, un preces,
 - “pamatprodukti” nozīmē produktus, kas paredzēti eksportam un ir pārstrādāti pārstrādātos produktos vai precēs, un preces pēc pārstrādes, kas paredzētas eksportam, arī uzskata par pamatproduktiem,
 - “pārstrādāti produkti” nozīmē produktus, kas iegūti, pārstrādājot pamatproduktus, un par kuriem pienākas kompensācija,
 - “preces” nozīmē preces, kas uzskaitītas Komisijas Regulas (EK) Nr. 1222/94 ⁽⁹⁾ B pielikumā;
- b) “ievedmuitas nodoklis” nozīmē muitas nodokļus, maksājumus ar līdzvērtīgu iedarbību un citus importa maksājumus, kas paredzēti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku vai saskaņā ar īpašu tirdzniecības režīmu, ko piemēro zināmām precēm, kas rodas lauksaimniecības produktu pārstrādes rezultātā;
- c) “eksportētāja dalībvalsts” nozīmē dalībvalsti, kurā pieņēma eksporta deklarāciju;
- d) “kompensācijas iepriekšēja noteikšana” nozīmē kompensācijas noteikšanu tajā dienā, kad tiek iesniegts eksporta licences vai iepriekš noteikta kompensācijas sertifikāta pieteikums, likmi pielāgojot par jebkuru pieaugumu vai labojuma summu, kas piemērojama kompensācijai;

- e) “diferencēta kompensācija” nozīmē to, ka:
 - vienam un tam pašam produktam nosaka vairāk nekā vienu kompensācijas likmi atkarībā no trešās saņēmējas valsts vai
 - vienam un tam pašam produktam nosaka vienu vai vairākas kompensācijas likmes atkarībā no trešās saņēmējas valsts, pie tam vienai vai vairākām trešām valstīm nenosaka likmi;
- f) “kompensācijas diferencētā daļa” nozīmē kompensācijas daļu, kas iegūta, atskaitot no kopējās piemērojamās kompensācijas summas to kompensāciju, kas samaksāta vai kas būs jāmaksā, kad tiks iesniegts pierādījums par izvešanu no Kopienas muitas teritorijas un kas aprēķināta saskaņā ar 18. pantu;
- g) “eksports” nozīmē muitas eksporta formalitāšu nokārtošanu, pēc kā produktus izved no Kopienas muitas teritorijas;
- h) “T5 kontrolkopija” nozīmē dokumentu, kas minēts Regulas (EEK) Nr. 2454/93 471. līdz 495. pantā;
- i) “eksportētājs” nozīmē fizisku vai juridisku personu, kam ir tiesības saņemt kompensāciju. Ja jāizmanto eksporta licence ar iepriekš noteiktu kompensāciju, tad licences īpašniekam vai vajadzības gadījumā licences īpašumtiesību pārņēmējam ir tiesības uz kompensāciju. Eksportētājs muitas izpratnē var atšķirties no eksportētāja šīs regulas izpratnē, ņemot vērā attiecības starp uzņēmējiem saskaņā ar privāttiesībām, izņemot gadījumus, kad ir pieņemti speciāli noteikumi kādā tirgus kopīgo organizāciju sistēmā;
- j) “kompensācijas avanss” nozīmē summu, kas nav lielāka par kompensāciju un kas samaksāta pēc dienas, kad tika pieņemta eksporta deklarācija;
- k) “kompensācijas iepriekšējs finansējums” nozīmē kompensāciju avansus, ja preces tiek pārstrādātas vai turētas noliktavā pirms eksporta, ievērojot Regulu (EEK) Nr. 565/80;
- l) “kompensācijas likme, kas noteikta konkursa kārtībā” nozīmē kompensāciju, ko noteicis eksportētājs un kas pieņemta konkursa kārtībā;
- m) “Kopienas muitas teritorija” nozīmē tās teritorijas, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 2913/92 3. pantā;
- n) “kompensācijas nomenklatūra” nozīmē lauksaimniecības produktu nomenklatūru eksporta kompensācijām saskaņā ar Komisijas Regulu (EEK) Nr. 3846/87 ⁽¹⁰⁾;
- o) “eksporta licence” nozīmē dokumentu, kas minēts Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3719/88 ⁽¹¹⁾ 1. pantā.

⁽¹⁾ OV L 148, 28.6.1968., 24. lpp.

⁽²⁾ OV L 282, 1.11.1975., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 282, 1.11.1975., 49. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 282, 1.11.1975., 77. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 177, 1.7.1987., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 84, 27.3.1987., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 329, 30.12.1995., 18. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 297, 21.11.1996., 29. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 136, 31.5.1994., 5. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 366, 24.12.1987., 1. lpp.

2. Šajā regulā kompensācijas, kas noteiktas konkursa kārtībā, tiek uzskatītas par kompensācijām, kas noteiktas iepriekš.

3. Ja eksporta deklarācija attiecas uz vairākiem dažādiem kompensācijas nomenklatūras kodiem vai kombinētās nomenklatūras kodiem, tad ierakstus par katru kodu uzskata par atsevišķām deklarācijām.

II SADAĻA

EKSPORTS UZ TREŠĀM VALSTĪM

I NODAĻA

Tiesības uz kompensāciju

1. iedaļa

Vispārīgie noteikumi

3. pants

Neierobežojot šīs regulas 18., 20., 21. pantu un Padomes Regulas (EK) Nr. 2988/95⁽¹⁾ 4. panta 3. punktu, tiesības uz kompensāciju iegūst,

- izveidot preces no Kopienas muitas teritorijas, ja visām trešām valstīm piemēro vienotu kompensācijas likmi,
- importējot konkrētā trešā valstī, ja tai trešai valstij piemēro diferencētu kompensāciju.

4. pants

1. Lai iegūtu tiesības uz kompensāciju, ir jāuzrāda eksporta licence, kur ir iepriekš noteiktā kompensācija, izņemot gadījumus, kad tiek eksportētas preces un starptautiskais pārtikas atbalsts Urugvajas raunda Līguma par lauksaimniecību 10. panta 4. punkta nozīmē.

Tomēr, lai saņemtu kompensāciju, licenci neprasa šādos gadījumos:

- ja kompensācija par vienu eksporta deklarāciju nepārsniedz EUR 60,
- gadījumos, uz ko attiecas 6., 36., 40., 44. un 45. pants un 46. panta 1. punkts,
- par piegādēm dalībvalstu bruņotajiem spēkiem, kas izvietoti trešās valstīs.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, eksporta licence ar iepriekš noteiktu kompensāciju ir derīga arī, lai eksportētu tādu produktu, uz ko attiecas 12-ciparu produktu kods, kas nav minēts licences 16. ailē, ja abi produkti pieder:

- vienai un tai pašai kategorijai, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 3719/88 13.a panta otrajā daļā, vai

- vienai un tai pašai produktu grupai, ar noteikumu, ka šādas produktu grupas ir definētas šim mērķim saskaņā ar kārtību, kas noteikta Regulas (EEK) Nr. 1766/92 23. pantā, vai saskaņā ar attiecīgajiem citu regulu, kas regulē tirgus kopīgo organizāciju, pantiem.

Gadījumos, kas izklāstīti pirmajā daļā, piemēro šādus turpmākus nosacījumus:

- ja kompensācijas likme, kas atbilst faktiskajam produktam, ir vienāda ar vai lielāka par likmi, kas piemērojama tam produktam, kas norādīts licences 16. daļā, tad piemēro pēdējo,
- ja kompensācijas likme, kas atbilst faktiskajam produktam, ir zemāka par likmi, kas piemērojama tam produktam, kas norādīts licences 16. ailē, tad maksājamā kompensācija ir tā, kas iegūta, piemērojot likmi, kas atbilst faktiskajam produktam un no kuras atskaitīti, izņemot *force majeure* gadījumus, 20 % starpības starp kompensāciju, kas atbilst produktam, kas norādīts licences 16. ailē, un kompensāciju par faktisko produktu.

Ja piemēro otrās daļas otro ievilkumu un 18. panta 3. punkta b) apakšpunktu, tad samazinājumu, kas jāpiemēro kompensācijai, kas atbilst faktiskajam produktam un faktiskajam galamērķim, aprēķina no starpības starp kompensāciju, kas atbilst licencē norādītajam produktam un galamērķim, un kompensāciju, kas atbilst faktiskajam produktam un galamērķim.

Lai piemērotu šo daļu, kompensācijas likmes, kas jāņem vērā, ir tās, kas ir spēkā licences pieteikuma iesniegšanas dienā. Ja nepieciešams, tādās likmes pielāgo eksporta deklarācijas vai maksājuma deklarācijas pieņemšanas dienā.

3. Ja 1. vai 2. punktu un 51. pantu piemēro vienai un tai pašai eksporta operācijai, tad summu, kas rodas no 1. un 2. punkta, samazina par soda summu, kas minēta 51. pantā.

5. pants

1. "Eksporta diena" nozīmē dienu, kad muitas dienests pieņem eksporta deklarāciju, kurā ir teikts, ka tiks prasīta kompensācija.

2. Datums, kad pieņemta eksporta deklarācija, ir būtisks, lai noteiktu:

- a) piemērojamo kompensācijas likmi, ja kompensācija nav noteikta iepriekš;

⁽¹⁾ OV L 331, 2.12.1988., 1. lpp.

b) jebkurus pielāgojumus, kas jāizdara kompensācijas likmei, ja tā ir noteikta iepriekš;

c) eksportētā produkta daudzumu, būtību un īpašības.

3. Jebkura cita darbība, kam ir tāds pats likumīgais spēks kā eksporta deklarācijas pieņemšanai, tiek uzskatīta par līdzvērtīgu šāda pieņemšanai.

4. Dokumentā, ko pievieno eksportam, lai pretendētu uz kompensāciju, ir ietverta visa informācija, kas vajadzīga, lai aprēķinātu kompensāciju:

a) produktiem:

- produktu apraksts, vajadzības gadījumā vienkāršots, kas veidots saskaņā ar eksporta kompensāciju nomenklatūru, kā arī kompensācijas nomenklatūras kods un, ja tas ir vajadzīgs, lai aprēķinātu kompensāciju, tad attiecīgo produktu sastāvs vai atsauce uz to,
- produktu neto svars vai, vajadzības gadījumā, daudzums, izteikts mērvienībās, ko izmanto, aprēķinot kompensāciju;

b) ja runa ir par precēm, tad piemēro Regulas (EK) Nr. 1222/94 noteikumus.

5. Pieņemot dokumentus, kā paredzēts 3. punktā, produktus nodod muitas kontrolē saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 13. un 14. punktu, kamēr tos izved no Kopienas muitas teritorijas.

6. Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2454/93 282. panta 2. punkta, atļaujot veikt eksporta deklarāciju vienkāršotā formā, drīkst noteikt, ka vienkāršotajā deklarācijā jāieraksta aptuvenais produktu, ko eksportē beramā veidā vai nestandarta vienībās, neto svars, ja precīzu daudzumu varēs noteikt tikai tad, kad produkti būs iekrauti transporta līdzeklī.

Kad iekraušana ir pabeigta, ir jāiesniedz papildu deklarācija, kur ir norādīts precīzs neto svars. Tai ir jāpievieno dokumentārs pierādījums par precīzu iekrauto neto svaru.

Kompensāciju nepiešķir daudzumiem, kas pārsniedz 110 % no aptuvenā aprēķinātā neto svara. Ja faktiski iekrautais svars ir mazāks par 90 % no aptuvenā aprēķinātā svara, tad kompensāciju par faktiski iekrauto neto svaru samazina par 10 % no starpības starp kompensāciju, kas pienākas par 90 % aptuvenā aprēķinātā svara, un kompensāciju, kas pienākas par faktiski iekrauto svaru.

Par nestandarta vienībām uzskata šādus: dzīvus dzīvniekus, liemeņus (liemeņu puses) un liemeņu ceturtdaļas.

Neatkarīgi no Regulas (EEK) Nr. 2454/93 278. panta 3. punkta d) apakšpunkta, šīs daļas noteikumus piemēro produktiem, kas pakļauti iepriekšēja finansējuma režīmam, ievērojot šīs regulas 26. pantu.

7. No visām personām, kas eksportē produktus, par ko tās prasa kompensāciju, tiek prasīts:

a) iesniegt eksporta deklarāciju kompetentajam muitas dienestam tajā vietā, kur produktus iekraus transportā eksportam;

b) informēt muitas dienestu vismaz 24 stundas pirms iekraušanas operāciju sākuma un norādīt aptuveno iekraušanas ilgumu. Kompetentās iestādes drīkst noteikt citu termiņu, kas nav 24 stundas.

Kompetentais muitas dienests drīkst atļaut iekraušanas operācijas pēc tam, kad tas ir pieņēmis eksporta deklarāciju, pirms tā termiņa beigām, kas minēts b) apakšpunktā.

Kompetentajam muitas dienestam ir jāspēj veikt fiziskās pārbaudes un identificēt preces pārvešanai uz muitas dienestu, kas atrodas izvešanas punktā no Kopienas muitas teritorijas.

Ja administratīvu iemeslu dēļ pirmo daļu nevar piemērot, tad eksporta deklarāciju drīkst iesniegt tikai kompetentam muitas dienestam attiecīgajā dalībvalstī un, ja tiek veikta fiziska pārbaude saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 386/90, tad visas uzrādītās preces ir pilnībā jāizkrauj. Preces tomēr nav jāizkrauj pilnībā, ja kompetentās iestādes var veikt izsmēlošu fizisko pārbaudi.

6. pants

Atkāpjoties no 5. panta 2. punkta, ja eksportētie daudzumi nepārsniedz 5 000 kilogramus produkta uz vienu kompensāciju nomenklatūras kodu, ja runa ir par labību, vai 500 kilogramus uz kompensāciju nomenklatūras vai kombinētās nomenklatūras kodu, ja runa ir par citiem produktiem, un ja šādi eksporti ietver biežus sūtījumus, tad dalībvalsts drīkst atļaut izmantot pēdējo mēneša dienu, lai noteiktu piemērojamo kompensāciju, vai, ja kompensāciju nosaka iepriekš, tad veikt tai jebkādas pielāgojumus.

Ja kompensāciju nosaka iepriekš vai ja to nosaka konkursa kārtībā, tad licence ir derīga eksporta mēneša pēdējā dienā.

Eksportētāji, kam ir atļauts izmantot šo iespēju, nepiemēro parasto kārtību tiem daudzumiem, kas noteikti pirmajā daļā.

Ja runa ir par dalībvalstīm, kas nepiedalās Ekonomiskajā un monetārajā savienībā, tad mēneša pēdējo dienu izmanto arī tam, lai noteiktu eiro maiņas kursu valsts valūtā, kas piemērojama kompensāciju summām.

7. pants

1. Neierobežojot 14. un 20. pantu, kompensācijas maksājums ir atkarīgs no tā, vai tiek iesniegts pierādījums, ka produkti, uz ko attiecas pieņemtās eksporta deklarācijas, ir izvesti no Kopienas muitas teritorijas nemainītā stāvoklī 60 dienu laikā pēc tādās pieņemšanas.

Tomēr tos produktu daudzumus, kas paņemti kā paraugi, kārtējot muitas eksporta formalitātes, un nav atdoti atpakaļ, uzskata par nepaņemtiem no to produktu neto svara, no kuriem tos paņēma.

2. Šajā regulā pārtikas krājumus, kas piegādāti uz urbšanas vai ekstrakcijas platformām, kā noteikts 44. panta 1. punkta a) apakšpunktā, uzskata par izvestiem ārpus Kopienas muitas teritorijas.

3. Sasaldēšana neizslēdz produktu atbilstību 1. punkta noteikumiem.

Tas attiecas arī uz atkārtotu iesaiņošanu, ar noteikumu, ka šādas atkārtotas iesaiņošanas rezultātā nemainās produkta apakšpozīcija kompensāciju nomenklatūrā vai preču apakšpozīcija kombinētajā nomenklatūrā. Atkārtotu iesaiņošanu drīkst veikt tikai ar muitas dienestu atļauju.

Ja notiek atkārtota iesaiņošana, tad attiecīgi aizpilda T5 kontrolkopiju.

Etiķešu piestiprināšanu vai maiņu drīkst atļaut ar tādiem pašiem nosacījumiem kā atkārtotu iesaiņošanu, ievērojot otro un trešo daļu.

4. Ja *force majeure* apstākļu dēļ eksportētājs nevar iekļauties termiņā, kas noteikts 1. punktā, tad tādu termiņu pēc eksportētāja lūguma var pagarināt par tādu laikposmu, kādu eksporta dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata par vajadzīgu konkrētajos apstākļos.

8. pants

Ja produkts, uz ko attiecas pieņemtā eksporta deklarācija, pirms to izved no Kopienas, šķērso tādu Kopienas dalībvalstu teritoriju, kas nav eksportētāja dalībvalsts, tad ar likumīgi apstiprinātu T5 kontrolkopijas oriģinālu ir jāiesniedz pierādījums, ka produkts ir izvests no Kopienas muitas teritorijas.

Aizpilda kontrolkopijas 33., 103., 104. un, vajadzības gadījumā, 105. aili. Atbilstošu ierakstu izdara 104. ailē.

9. pants

1. Piešķirot kompensācijas eksportiem, ko veic pa jūru, piemēro šādus speciālus noteikumus:

a) ja T5 kontrolkopiju vai valsts dokumentu, kas pierāda, ka produkti ir izvesti no Kopienas muitas teritorijas, ir apstiprinājušas kompetentās iestādes, tad tādi produkti pārkraušanas nolūkā drīkst palikt jebkurā(s) citā(s) ostā(s), kas atrodas tajā pašā vai citā dalībvalstī, izņemot *force majeure* gadījumus, ne ilgāk kā 28 dienas. Tādu termiņu nepiemēro, ja produkti ir izvesti no pēdējās ostas Kopienas muitas teritorijā sākotnējā 60 dienu termiņā;

b) kompensācijas izmaksā, ja maksātāja aģentūrai:

— eksportētājs uzrāda deklarāciju, ka produktus nepārkraus nevienā citā Kopienas ostā,

vai

— iesniedz pierādījumu par a) punkta izpildi. Tāds pierādījums ir transporta dokuments(i), vai tā (to) kopija vai fotokopija, kas attiecas uz produktiem no izbraukšanas brīža no pirmās ostas, kur tika apstiprināti a) apakšpunktā minētie dokumenti, līdz ierašanās brīdim trešā valstī, kur tos izkraus.

Maksātāja aģentūras var attiecīgi uz vietas pārbaudīt deklarācijas, kas minētas pirmajā ievilkumā. Tādam nolūkam pieprasa pierādījumu, kas minēts otrajā ievilkumā.

Ja runa ir par kuģiem, kas veic tiešos reisus uz kādu trešās valsts ostu, neiebraucot nevienā citā Kopienas ostā, tad dalībvalstis pirmā ievilkuma mērķiem var piemērot vienkāršotu procedūru;

c) kā alternatīvu nosacījumiem, kas izklāstīti b) apakšpunktā, tā dalībvalsts, no kuras produktus izved, drīkst noteikt, ka T5 kontrolkopija vai valsts dokuments, kas pierāda, ka produkti ir izvesti no Kopienas muitas teritorijas, ir jāapstiprina tikai pēc tam, kad ir uzrādīts transporta dokuments, kurā ir precizēts galamērķis ārpus Kopienas muitas teritorijas.

Šādos gadījumos tās dalībvalsts, no kuras produktus izved, kompetentā iestāde uz T5 kontrolkopijas ailē ar virsrakstu "Izmantošanas un/vai galamērķa kontrole" ailē ar virsrakstu "Piezīmes" vai zem valsts dokumenta atbilstošā virsraksta pievieno kādu no šādiem ierakstiem:

- Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,
- Transportdokument med destination uden for EF forelagt,
- Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt,
- Υποδαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
- Transport document showing a destination outside the Community has been presented,
- Document de transport avec destination hors CE présenté,
- Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato,
- Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,
- Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,
- Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,
- Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram.

Atbilstību šim punktam ar attiecīgām pārbaudēm uz vietas pārbauda maksātāja aģentūra;

- d) ja tiek atklāts, ka nosacījumi, kas izklāstīti a) apakšpunktā, nav izpildīti, tad 35. un 50. panta mērķiem par dienu vai dienām, par kuru(ām) tiek pārsniegts 28 dienu termiņš, uzskata tās dienas, par kurām tiek pārsniegts termiņš, kas noteikts 7. un 34. pantā.

Ja tiek pārsniegts gan 60 dienu termiņš, kas noteikts 7. panta 1. punktā, gan 28 dienu termiņš, kas noteikts a) apakšpunktā, tad summa, par kuru jāsamazina kompensācija, vai nodrošinājuma daļa, kas jāatsavina, ir vienāda ar to, kas atbilst summai, kas radusies no lielākā no abiem termiņa pārsniegumiem.

2. Piešķirot kompensācijas eksportam, ko veic pa autoceļu, iekšēju ūdensceļu vai dzelzceļu, piemēro šādus speciālus noteikumus:

- a) ja T5 kontrollkopiju vai valsts dokumentu, kas pierāda, ka produkti ir izvesti no Kopienas muitas teritorijas, ir apstiprinājušas kompetentās iestādes, tad tādus produktus, izņemot *force majeure* gadījumus, nedrīkst ievest šādā teritorijā citādi kā vien tranzīta operācijas nolūkā un ne ilgāk kā uz 28 dienām. Tādu termiņu nepiemēro, ja attiecīgie produkti ir izvesti no Kopienas muitas teritorijas sākotnēji 60 dienu termiņā;
- b) atbilstību a) apakšpunktam ar attiecīgām pārbaudēm uz vietas pārbauda maksātāja aģentūra. Šādos gadījumos tiek prasīti transporta dokumenti, kas ir pievienoti produktiem, kamēr tos atved uz trešo valsti, kur tie ir jāizkrauj.

Ja tiek atklāts, ka nosacījumi, kas izklāstīti a) apakšpunktā, nav izpildīti, tad 35. un 50. panta mērķiem par dienu vai dienām, par kuru(ām) tiek pārsniegts 28 dienu termiņš, uzskata tās dienas, par kurām tiek pārsniegts termiņš, kas noteikts 7. un 34. pantā.

Ja tiek pārsniegts gan 60 dienu termiņš, kas noteikts 7. panta 1. punktā, gan 28 dienu termiņš, kas noteikts a) apakšpunktā, tad summa, par kuru jāsamazina kompensācija, vai nodrošinājuma daļa, kas jāatsavina, ir vienāda ar to, kas atbilst summai, kas radusies no lielākā no abiem termiņa pārsniegumiem.

3. Piešķirot kompensācijas eksportiem, ko veic pa gaisu, piemēro šādus speciālus noteikumus:

- a) kompetentās iestādes drīkst apstiprināt T5 kontrollkopiju vai valsts dokumentu, kas pierāda, ka produkti ir izvesti no Kopienas muitas teritorijas, tikai pēc tam, kad ir uzrādīts transporta dokuments, kurā ir norādīts galamērķis ārpus Kopienas muitas teritorijas;

- b) gadījumos, ja tiek atklāts, ka pēc tam, kad ir nokārtotas formalitātes, kas minētas a) apakšpunktā, produkti pārkraušanas nolūkā ir palikuši vienā vai vairākās lidostās Kopienas muitas teritorijā ilgāk nekā 28 dienas, izņemot *force majeure* gadījumus, tad par dienu vai dienām, par kuru(ām) tiek pārsniegts 28 dienu termiņš, 35. un 50. panta mērķiem uzskata tās dienas, par kurām tiek pārsniegts termiņš, kas noteikts 7. un 34. pantā.

Ja tiek pārsniegts gan 60 dienu termiņš, kas noteikts 7. panta 1. punktā, gan 28 dienu termiņš, kas noteikts šajā apakšpunktā, tad summa, par kuru jāsamazina kompensācija, vai nodrošinājuma daļa, kas jāatsavina, ir vienāda ar to, kas atbilst summai, kas radusies no lielākā no abiem termiņa pārsniegumiem;

- c) atbilstību šim punktam ar attiecīgām pārbaudēm uz vietas pārbauda maksātāja aģentūra;

- d) 28 dienu termiņu, kas noteikts b) apakšpunktā, nepiemēro, ja attiecīgie produkti ir pavisam izvesti no Kopienas muitas teritorijas sākotnēji 60 dienu termiņā.

10. pants

1. Ja produktu eksportētāja dalībvalstī pakļauj kādai no vienkāršotajām Kopienas tranzīta procedūrām pārvadājumiem pa dzelzceļu vai lielos konteineros, kas paredzētas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 412. līdz 442. pantā, lai to nosūtītu uz galamērķa staciju vai nogādātu saņēmējam ārpus Kopienas muitas teritorijas, tad kompensācijas samaksa nav atkarīga no tā, vai uzrāda vai neuzrāda T5 kontrollkopiju.

2. Šā panta 1. punkta mērķiem, kompetentais muitas dienests nodrošina, lai dokumentā, kas izsniegts kompensācijas saņemšanai, būtu šāds ieraksts: "Izvešana no Kopienas muitas teritorijas saskaņā ar vienkāršoto Kopienas tranzīta procedūru pārvadājumiem pa dzelzceļu vai lielos konteineros".

3. Muitas dienests, kur produkti ir pakļauti kādam no režīmiem, kas minēti 1. punktā, var nepieļaut tādos pārvadājuma līguma grozījumus, saskaņā ar kuriem pārvadājums beigtos Kopienas teritorijā, ja vien netiek konstatēts, ka:

— gadījumā, ja ir samaksāta kompensācija, tāda kompensācija ir atlīdzināta,

vai

— attiecīgās iestādes ir veikušas vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompensācija netiek samaksāta.

Tomēr, ja kompensācija ir samaksāta, ievērojot 1. punktu, un produkts noteiktajā termiņā nav izvests no Kopienas muitas teritorijas, tad kompetentais muitas dienests informē par to aģentūru, kas atbild par kompensācijas samaksu, un pēc iespējas drīzāk nosūta tai visu vajadzīgo informāciju. Tādos gadījumos kompensāciju uzskata par pārmaksātu.

4. Ja produkts, kas ir apgrozībā, ievērojot ārējo Kopienas tranzīta procedūru vai kopējo tranzīta sistēmu, kādā no dalībvalstīm, kas nav eksportētāja dalībvalsts, tiek pakļauts kādam no režīmiem, kas paredzēti 1. punktā, lai to nosūtītu uz galamērķa staciju vai nosūtītu saņēmējam ārpus Kopienas muitas teritorijas, tad muitas dienests, kurā produkts tika pakļauts kādam no režīmiem, kā minēts iepriekš, T5 kontrolkopijas oriģināla aizmugurē ailē ar virsrakstu "Izmantošanas un/vai galamērķa kontrole", tās daļā "Piezīmes" ieraksta kādu no šādām frāzēm:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

— Documento de transporte:

tipo:

número:

— Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:

— Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklet procedure for fælles-skabsforsendelse med jernbane/store containers:

— Transportdokument:

type:

nummer:

— Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma:

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:

— Beförderungspapier:

Art:

Nummer:

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλη εμπορευματοκιβώτια:

— Έγγραφο μεταφοράς:

τύπος:

αριθμός:

— Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς:

— Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

— Transport document:

type:

number:

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:

- Sorte du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:
 - Document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:
 - Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:
 - Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:
 - Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
 - Vervoerdocument:
 - type:
 - nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:
 - Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:
 - Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa:
 - Kuljetusasiakirja:
 - tyyppi:
 - numero:
 - Päivä, jona rautatieviranomaisen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi:
 - Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:
 - Transportdokument:
 - typ:
 - nummer:
 - Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:
- Ja pārvadājuma līgums ir grozīts tā, ka pārvadājums beidzas Kopienas teritorijā, tad piemēro 3. punktu, *mutatis mutandis*.
5. Ja produktu pieņem dzelzceļš eksportētāja dalībvalstī vai citā dalībvalstī un tas ir apgrozībā ārējā Kopienas tranzīta sistēmā vai kopējā tranzīta sistēmā saskaņā ar pārvadājuma līgumu par kombinēto autoceļa un dzelzceļa pārvadājumu, lai to pa dzelzceļu nosūtītu uz galamērķi ārpus Kopienas muitas teritorijas, tad muitas dienests, kas atbild par dzelzceļa gala staciju, kur produktu pieņem dzelzceļš, vai arī kas atrodas tai vistuvāk, T5 kontrolkopijas oriģināla aizmugurē ailē ar virsrakstu "Izmantošanas un/vai galamērķa kontrole", tās daļā "Piezīmes" ieraksta kādu no šādām frāzēm:
- Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril carretera:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:
 - Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane-/landevejstransport:
 - Transportdokument:
 - type:
 - nummer:
 - Dato for overtagelse ved jernbane:

- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
 - Beförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:
 - Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:
 - Έγγραφο μεταφοράς:
 - είδος:
 - αριθμός:
 - Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τη διοίκηση των σιδηροδρόμων:
 - Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
 - Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities:
 - Sorte du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:
 - Document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:
 - Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
 - Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:
 - Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:
 - Vervoerdocument:
 - type:
 - nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:
 - Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho-de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro:
 - Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
 - Kuljetusasiakirja:
 - tyyppi:
 - numero:
 - Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi:
 - Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
 - Transportdokument:
 - typ:
 - nummer:
 - Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget ...
- Ja pārvadājuma līgums par kombinēto autoceļa-dzelzceļa pārvadājumu tiek grozīts tā, ka pārvadājums beidzas Kopienas teritorijā nevis ārpus tās, tad dzelzceļa administrācija to drīkst pildīt tikai ar izvešanas muitas iestādes iepriekšēju atļauju. Tādos gadījumos piemēro, *mutatis mutandis*, 3. punktu.

11. pants

1. Kompensācijas piešķir tikai tiem produktiem, kas, neatkarīgi no iesaiņojuma muitas statusa:

- ir Kopienas izcelsmes un atrodas brīvā apgrozībā Kopienā vai
- atrodas brīvā apgrozībā Kopienā, vai
- atrodas brīvā apgrozībā Kopienā, bet kompensācijas summa šajā gadījumā ir ierobežota līdz ievad muitas summai, kas tika iekasēta importējot.

Tiesību aktos par katra konkrētā produkta tirgus kopīgo organizāciju ir izklāstīti nosacījumi, kas piemērojami produktam, ievērojot pirmo daļu.

2. Ja kompensāciju piešķir ar nosacījumu, ka produkts ir Kopienas izcelsmes, tad eksportētāji deklarē izcelsmi, kā noteikts otrajā un trešajā daļā saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem.

Lai saņemtu kompensāciju, produkti ir Kopienas izcelsmes, ja tie ir pilnībā iegūti Kopienā vai ja tie ir bijuši pakļauti pēdējai būtiskajai pārstrādei vai apstrādei Kopienā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 23. vai 24. panta noteikumiem.

Neierobežojot 5. punktu, kompensācija nepienākas produktiem, kas iegūti no šādiem materiāliem:

- materiāliem, kuru izcelsme ir Kopienā, un
- lauksaimniecības materiāliem, uz ko attiecas regulas, kas minētas 1. pantā, kas importēti no trešām valstīm, un kas nav būtiski pārstrādāti Kopienā.

3. Regulas (EEK) Nr. 1785/81 17. panta 12. punkta mērķiem, eksportētāji deklarē, ka cukurs atbilst vienam no nosacījumiem, kas noteikti tajā regulā, un precizē konkrēto nosacījumu.

4. Deklarācijas, ievērojot 2. un 3. punktu, pārbauda tādā pašā veidā kā pārējo informāciju eksporta deklarācijās.

5. Ja eksportē produktus, kas sastāv no vairākām sastāvdaļām un kas gūst labumu no kompensācijas par vienu vai vairākām šādām sastāvdaļām, tad kompensāciju par pēdējo piešķir atkarībā no tā, vai ir izpildīti nosacījumi, kas izklāstīti 1. punktā.

Kompensāciju piešķir arī tad, ja sastāvdaļa vai sastāvdaļas, par kuru(ām) tiek prasīta kompensācija, sākotnēji atbilda noteikumiem, kas izklāstīti 1. punktā, un vairs nav brīvā apgrozībā tikai tāpēc, ka ir iestrādātas citos produktos.

6. Šā panta 5. punkta mērķiem par kompensācijām, kas noteiktas, pamatojoties uz sastāvdaļu, uzskata kompensācijas par šādiem:

- pamatprodukti no labības, olu, rīsu, cukura, piena un piena produktu nozares, kas eksportēti tādu preču formā, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1222/94 B pielikumā,
- baltais cukurs un jēlcukurs, uz ko attiecas KN kods, glikoze un glikozes sīrups, uz ko attiecas KN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 un 1702 90 50 kods, izoglikoze, uz ko attiecas KN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 un 1702 90 30 kods, un cukurbiešu un cukurniedru sīrupi, uz ko attiecas KN 1702 60 95 un 1702 90 99 kods, ko izmanto produktos, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā,
- piens un piena produkti un cukurs, kas eksportēti tādu produktu formā, uz ko attiecas KN 0402 10 91 līdz 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 līdz 39, 0403 90 31 līdz 39, 0403 90 61 līdz 69, 0404 10 26 līdz 38, 0404 10 72 līdz 84 un 0404 90 81 līdz 89 kods, un kas eksportēti tādu preču formā, uz ko attiecas apakšpozīcija 0406 30, un kas neatrodas nevienā no situācijām, kas minētas Līguma 9. panta 2. punktā,
- labība, kas eksportēta tādu produktu formā, uz ko attiecas KN 2309 10 11 līdz 70 un 2309 90 31 līdz 70 kods un kas ir uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 1766/92 A pielikumā,
- piens un piena produkti, kas eksportēti tādu produktu formā, uz ko attiecas KN 2309 10 11 līdz 70 un 2309 90 31 līdz 70 kods un kas ir uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 804/68 1. pantā.

12. pants

1. Kompensācijas likme, kas piemērojama maisījumiem, uz ko attiecas kombinētās nomenklatūras 2., 10. un 11. preču grupa, ir tā, kas piemērojama:

- a) ja runa ir par maisījumiem, kur viena sastāvdaļa ir vismaz 90 % no svara, tad tai sastāvdaļai;
- b) ja runa ir par citiem maisījumiem, tad tai sastāvdaļai, kam piemēro zemāko kompensācijas likmi. Gadījumos, ja viena vai vairākas sastāvdaļas nepretendē uz kompensāciju, tad par šādiem maisījumiem kompensāciju nemaksā.

2. Lai aprēķinātu kompensācijas, kas piemērojamas preču komplektiem un precēm, kas sastāv no vairākām sastāvdaļām, katru sastāvdaļu uzskata par atsevišķu produktu.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro maisījumiem, preču komplektiem un precēm, kas sastāv no vairākām sastāvdaļām, kam ir izstrādāti speciāli noteikumi, kas jāievēro, aprēķinot kompensāciju.

13. pants

Noteikumus, kas attiecas uz kompensāciju iepriekšēju noteikšanu un pielāgojumiem, kas tām jāizdara, piemēro tikai tiem produktiem, kam ir noteikta kompensācijas likme, kas vienāda ar nulli vai lielāka par nulli.

2. iedaļa

Diferencētas kompensācijas

14. pants

1. Ja kompensācijas likme variē atkarībā no galamērķa, tad kompensācijas maksā ar papildus nosacījumiem, kas noteikti, ievērojot 15. un 16. pantu.

2. Ja visiem galamērķiem dienā, kad iepriekš nosaka kompensāciju, piemēro vienotu kompensācijas likmi un nosaka obligātu galamērķi, tad tādu situāciju uzskata par kompensācijas diferencēšanu atkarībā no galamērķa, ja kompensācijas likme, kas ir spēkā dienā, kad pieņem eksporta deklarāciju, ir zemāka par iepriekš noteikto likmi, kas vajadzības gadījumā pielāgota šādas pieņemšanas dienā.

15. pants

1. Produktus importē nemainītā stāvoklī trešā valstī vai kādā no trešām valstīm, kam piemēro kompensāciju, 12 mēnešu laikā pēc dienas, kad pieņēma eksporta deklarāciju, tomēr šo termiņu var pagarināt saskaņā ar 49. pantu.

2. Produktus uzskata par importētiem nemainītā stāvoklī, ja nekas neliecina par pārstrādi.

Tomēr:

— darbības, kas minētas 29. panta 4. punktā, ko veic, lai uzraudzītu produktus, drīkst veikt pirms importa un tās nav pretrunā atbilstībai 1. punktam,

— produktus, kas pārstrādāti pirms importa, uzskata par importētiem nemainītā stāvoklī, ar noteikumu, ka pārstrāde notiek tādā trešā valstī, uz kuriem importē visus produktus, kas rodas šādas pārstrādes rezultātā.

3. Produktu uzskata par importētu, kad ir nokārtotas ievadmuitas formalitātes, jo īpaši tās, kas attiecas uz ievadmuitas nodokļa iekasēšanu trešā valstī.

4. Diferencēto kompensācijas daļu maksā par to produktu masu, ko pakļāva ievadmuitas formalitātēm trešā valstī, tomēr neņem vērā tās masas pārmaiņas, kas var rasties pārvadāšanas

laikā dabisku apstākļu dēļ un ko ir atzinušas kompetentās iestādes, vai paraugu dēļ, kas ir paņemti saskaņā ar 7. panta 1. punkta otrās daļas noteikumiem.

16. pants

1. Pierādījumu, ka ievadmuitas formalitātes ir nokārtotas, pēc eksportētāja izvēles, iesniedz ar vienu no šādiem dokumentiem:

a) muitas dokuments vai tā kopija vai fotokopija, un tādu kopiju vai fotokopiju par autentisku apstiprina tā iestāde, kas apstiprināja dokumenta oriģinālu, oficiāla attiecīgās trešās valsts aģentūra, kāda oficiāla dalībvalsts aģentūra attiecīgajā trešā valstī, vai aģentūra, kas atbild par kompensācijas samaksu;

b) sertifikāts par to, ka produkti ir izkrauti un importēti, ko sastādījusi kāda starptautiska kontroles un uzraudzības aģentūra, ko apstiprinājusi kāda dalībvalsts saskaņā ar obligātajām prasībām, kas noteiktas 5. punktā. Attiecīgajā sertifikātā jānorāda ievadmuitas dokumenta datums un numurs.

2. Ja eksportētājs nevar saņemt dokumentu, kas izvēlēts saskaņā ar 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, pat pēc atbilstošu pasākumu veikšanas, vai arī ja pastāv šaubas par iesniegtā dokumenta autentiskumu, tad pierādījumu par to, ka ievadmuitas formalitātes ir nokārtotas, var iesniegt ar vienu vai vairākiem šādiem dokumentiem:

a) izkraušanas dokumenta kopija, kas izsniegta vai apstiprināta trešā valstī, par kuru ir maksājama kompensācija;

b) izkraušanas sertifikāts, ko izsniegusi kāda oficiāla dalībvalsts aģentūra, kas darbojas saņēmēja dalībvalstī vai atbild par to, papildus apliecinot, ka produkts ir aizvests no izkraušanas vietas vai ka vismaz, cik tai zināms, produkts nav vēlāk iekrauts, lai to reeksportētu;

c) izkraušanas sertifikāts, ko sastādījusi kāda starptautiska kontroles un uzraudzības aģentūra, ko apstiprinājusi kāda dalībvalsts saskaņā ar obligātajām prasībām, kas noteiktas 5. punktā, papildus apliecinot, ka produkts ir aizvests no izkraušanas vietas vai ka vismaz, cik tai zināms, produkts nav vēlāk iekrauts, lai to reeksportētu;

d) bankas dokuments, ko izsnieguši apstiprināti starpnieki, kas ir reģistrēti Kopienā, ar apliecinājumu, gadījumā, ja runa ir par trešām valstīm, kas uzskaitītas II pielikumā, ka maksājums par konkrēto eksportu ir kreditēts uz eksportētāja rēķina, kas ir šādā bankā atvērts;

- e) sertifikāts par sūtījuma pieņemšanu, ko izsniegusi attiecīgās trešās valsts oficiālā aģentūra, ja tā valsts iepērk preces, vai tās valsts oficiālā aģentūra, vai tur, kur šādas preces ir pārtikas atbalsts;
- f) paziņojums par sūtījuma pieņemšanu, ko izsniegusi vai nu starptautiska vai humānās palīdzības organizācija, ko apstiprinājusi eksportētāja dalībvalsts, ja šādas preces ir pārtikas atbalsts;
- g) paziņojums par sūtījuma pieņemšanu, ko izsniegusi kāda iestāde trešā valstī, kuras konkursi ir atzīti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3719/88 44. pantu, ja tāda iestāde iepērk šīs preces.

3. Eksportētāji visos gadījumos iesniedz transporta dokumentu kopiju vai fotokopiju.

4. Komisija, saskaņā ar kārtību, kas noteikta Regulas Nr. 136/66/EEK 38. pantā un citu regulu par tirgu kopīgo organizāciju atbilstošajos pantos, var paredzēt, ka pierādījums par importu, kā minēts 1. un 2. punktā, jāiesniedz ar īpašu dokumentu vai jebkurā citā veidā.

5. Obligātās prasības, lai apstiprinātu starptautiskās kontroles un uzraudzības aģentūras, ir šādas:

- a) kontroles un uzraudzības aģentūras pēc to lūguma apstiprina dalībvalstu kompetentās iestādes uz trīs gadiem. Apstiprinājums ir derīgs visās dalībvalstīs;
- b) gatavojot galvenos un otršķirīgos pierādījumus, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta c) apakšpunktā, kontroles un uzraudzības aģentūras veic visas pārbaudes, kas vajadzīgas, lai noteiktu sertifikātā minēto produktu veidu, īpašības un daudzumu. Katram izsniegtajam sertifikātam tiek sagatavota mape, kur reģistrē visas uzraudzības darbības. Pārbaudes veic uz vietas importa laikā, izņemot pienācīgi attaisnotus izņēmuma gadījumus;
- c) kontroles un uzraudzības aģentūras, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta c) apakšpunktā, ir neatkarīgas no pusēm, kas ir iesaistītas konkrētajā darījumā. Jo īpaši, ne kontroles un uzraudzības aģentūra, kas kontrolē konkrēto darījumu, ne jebkurš meitas uzņēmums, kas pieder tai pašai finanšu grupai, nedrīkst piedalīties šajā darījumā kā eksportētājs, muitas aģents, pārvadātājs, kravas saņēmējs, noliktavas turētājs vai jebkurā citā statusā, kas var izraisīt interešu konfliktu;

- d) neierobežojot Regulas (EEK) Nr. 729/70 8. pantu un Padomes Regulas (EEK) Nr. 4045/89 ⁽¹⁾ 3. pantu, dalībvalstis ar regulāriem starplaikiem vai arī, kad ir iemesls šaubīties, vai ir ievēroti apstiprināšanas nosacījumi, pārbauda kontroles un uzraudzības aģentūru darbību;

- e) dalībvalstis atsauc apstiprinājumu, pilnībā vai daļēji, ja atklājas, ka kontroles un uzraudzības aģentūra ilgāk nespēj garantēt atbilstību nosacījumiem, kas regulē apstiprināšanu.

Attiecīgā dalībvalsts nekavējoties informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par apstiprinājuma atsaukšanu. Par šo informāciju puses apmainīsies viedokļiem visās attiecīgajās pārvaldības komitejās.

Atsaukums ir spēkā visās dalībvalstīs.

17. pants

Dalībvalstis var atbrīvot eksportētājus no pienākuma iesniegt pierādījumu, izņemot transporta dokumentu, kas tiek prasīts, ievērojot 16. pantu, ja eksporta operācija sniedz pietiekamas garantijas, ka līdz galamērķim tiks aizvesti tie produkti, uz ko attiecas eksporta deklarācija, kas sniedz tiesības uz kompensāciju, kuras mainīgā sastāvdaļa nepārsniedz

- a) EUR 1 200, ja runa ir par produktiem, kas uzskaitīti Regulas Nr. 136/66/EEK 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā;
- b) EUR 1 200, ja runa ir par produktiem, kas nav minēti a) apakšpunktā, ja saņēmēja trešā valsts vai teritorija ir minēta IV pielikumā;
- c) EUR 6 000, ja runa ir par produktiem, kas nav minēti a) apakšpunktā, ja saņēmēja trešā valsts vai teritorija nav minēta IV pielikumā.

18. pants

1. Atkāpjoties no 14. panta un neierobežojot 20. pantu, daļu kompensācijas samaksā pēc eksportētāja iesnieguma pēc tam, kad ir iesniegts pierādījums, ka produkts ir aizvests no Kopienas muitas teritorijas.

2. Kompensācijas daļu, kas minēta 1. punktā, aprēķina, izmantojot zemāko kompensācijas likmi, no kuras atskaita 20 % starpības starp iepriekš noteikto likmi un zemāko likmi, ja likme nav noteikta, tad jāpiemēro zemākā likme.

Ja maksājamā summa nepārsniedz EUR 2 000, tad dalībvalstis drīkst atlikt tādas summas maksājumu, kamēr ir samaksāta visa attiecīgā kompensācija, izņemot gadījumus, kad eksportētājs paziņo, ka viņš vairs nelūgs maksāt nekādu summu saistībā ar attiecīgajiem eksportiem.

⁽¹⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

3. Ja netiek ievērots galamērķis, kas norādīts licenču 7. ailē, kas izsniegtas ar iepriekš noteiktu kompensāciju, tad rīkojas šādi:

- a) ja kompensācijas likme, kas atbilst faktiskajam galamērķim, ir vienāda ar vai lielāka par likmi tam galamērķim, kas norādīts 7. ailē, tad piemēro kompensāciju tam galamērķim, kas norādīts 7. ailē;
- b) ja kompensācijas likme, kas atbilst faktiskajam galamērķim, ir mazāka par likmi tam galamērķim, kas norādīts 7. ailē, tad maksājamā kompensācija ir:
 - tā, kas iegūta, piemērojot likmi, kas atbilst faktiskajam galamērķim,
 - samazināta, izņemot *force majeure* gadījumus, par 20 % no starpības starp kompensāciju, kas pienākas 7. ailē norādītajam galamērķim, un kompensāciju faktiskajam galamērķim.

Šajā pantā kompensācijas likmes, kas jāņem vērā, ir tās, ko piemēro tajā dienā, kad tiek iesniegts licences pieteikums. Šādas likmes pielāgo, vajadzības gadījumā, tajā dienā, kad pieņem eksporta deklarāciju vai maksājuma deklarāciju.

Ja šā punkta pirmo un otro daļu un 51. pantu piemēro vienai un tai pašai eksporta operācijai, tad summu, kas iegūta, piemērojot pirmo daļu, samazina par soda naudu, kas paredzēta 51. pantā.

4. Ja kompensācijas likmi nosaka konkursa kārtībā un attiecīgajā līgumā ir noteikts obligāts galamērķis, tad jebkuru periodisku kompensāciju, kas noteikta, vai faktu, ka šāda kompensācija nav noteikta tam galamērķim datumā, kad tiek iesniegts licences pieteikums vai datumā, kad tiek pieņemta eksporta deklarācija, neņem vērā, nosakot zemāko kompensācijas likmi.

19. pants

1. Šā panta 2. līdz 5. punktu piemēro, ja produktu eksportē ar eksporta licenci vai iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu, kurā ir noteikts obligāts galamērķis.

2. Ja produktu neaizved uz obligāto galamērķi, tad samaksā tikai to kompensācijas daļu, kas rodas, piemērojot 18. panta 2. daļu.

3. Ja *force majeure* apstākļu dēļ produktu nogādā uz citu galamērķi, nevis to, par kuru tika izsniegta licence, tad kompensāciju izmaksā pēc eksportētāja lūguma, ja viņš iesniedz pierādījumu par *force majeure* apstākļiem un par to, ka produkts ir nogādāts galamērķī, un pierādījumu par nogādāšanu galamērķī iesniedz saskaņā ar 15. un 16. pantu.

4. Ja piemēro 3. punktu, tad piemērojamā kompensācija ir vienāda ar to, kas noteikta faktiskajam galamērķim, bet tā nedrīkst būt lielāka par kompensāciju, kas piemērojama tam galamērķim, kas norādīts licenču, kas izsniegtas ar iepriekš noteiktu kompensāciju, 7. ailē.

Kompensācijas likmes pielāgo, vajadzības gadījumā, datumā, kad pieņem eksporta deklarāciju vai maksājuma deklarāciju.

5. Lai iegūtu kompensāciju, kas noteikta iepriekš, ja produktu eksportē saskaņā ar licenci, kas izsniegta, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 3719/88 44. pantu, un kompensācija atšķiras atkarībā no galamērķa, tad eksportētājs iesniedz pierādījumu papildus tam, kas prasīts, ievērojot 16. pantu, ka produkts ir piegādāts importētāja trešā valstī tai iestādei, kas precizēta tā konkursa uzaicinājumā, uz ko attiecas licence.

3. iedaļa

Īpaši Kopienas finansiālo interešu aizsardzības pasākumi

20. pants

1. Ja:

a) pastāv nopietnas šaubas par produkta patieso galamērķi:

vai

b) ņemot vērā starpību, kas ir starp kompensācijas summu par eksportēto produktu un nepreferenciālā ievadomitas nodokļa summu, kas piemērojama identiskam produktam eksporta deklarācijas pieņemšanas dienā, produkts var tikt reimportēts Kopienā:

vai

c) pastāv noteiktas aizdomas, ka produktu nemainītā stāvoklī vai pēc pārstrādes trešā valstī reimportēs Kopienā, neapliekot ar muitas nodokli vai par samazinātu ievadomitas likmi;

tad vienotās likmes kompensāciju vai daļu kompensācijas, kas minēta 18. panta 2. punktā, maksā tikai tad, ja produkts ir izvests no Kopienas muitas teritorijas saskaņā ar 7. pantu, un

i) ja runa ir par nediferencētu kompensāciju, tad produkts ir importēts trešā valstī 12 mēnešu laikā pēc datuma, kad tika pieņemta eksporta deklarācija, vai arī tas šajā laikposmā ir būtiski pārstrādāts vai apstrādāts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 24. panta nozīmē;

ii) ja runa ir par diferencētu kompensāciju atkarībā no galamērķa, tad produkts nemainītā stāvoklī ir importēts kādā konkrētā trešā valstī 12 mēnešu laikā pēc datuma, kad tika pieņemta eksporta deklarācija.

Importam uz trešām valstīm piemēro 15. un 16. pantu.

Turklāt dalībvalstu kompetentās iestādes var prasīt papildu pierādījumus visām kompensācijām, kas tām pierāda, ka produkts ir faktiski laists tirgū importētāja trešā valstī vai arī ka tas ir būtiski pārstrādāts vai apstrādāts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 24. panta nozīmē.

Papildu laiku drīkst piešķirt saskaņā ar 49. panta noteikumiem.

2. Dalībvalstis piemēro 1. punktu pēc savas iniciatīvas, kā arī pēc Komisijas prasības.

Noteikumus, kas regulē gadījumu, kas paredzēts 1. punkta b) apakšpunktā, nepiemēro, ja konkrētie darījuma apstākļi – īpaši ņemot vērā transporta izdevumus – iespējams, izslēdz reimportēšanas risku. Turklāt dalībvalstis nedrīkst tos piemērot, ja kompensācijas summa ir vienāda ar vai mazāka par EUR 500 attiecīgajai eksporta deklarācijai.

3. Ja piemēro 1. punktu un produkts pēc aizvešanas no Kopienas muitas teritorijas, tranzīta laikā, *force majeure* apstākļu dēļ iet bojā:

- ja runa ir par nediferencēto kompensāciju, tad samaksā visu kompensāciju,
- ja runa ir par diferencēto kompensāciju, tad samaksā daļu kompensācijas, kas noteikta saskaņā ar 18. pantu.

4. Šā panta 1. punktu piemēro, pirms ir samaksāta kompensācija.

Kompensāciju tomēr uzskata par nepamatotu un atļūdzina, pat ja kompensācija jau ir samaksāta, ja kompetentās iestādes atklāj:

- a) ka produkts tika iznīcināts vai sabojāts pirms laišanas tirgū trešā valstī vai pirms būtiskās pārstrādes vai apstrādes trešā valstī Regulas (EEK) Nr. 2913/92 24. panta nozīmē, izņemot gadījumu, kad eksportētājs var pierādīt kompetentajām iestādēm, ka eksports notika tādos ekonomiskajos apstākļos, kādos produktu saprātīgi varēja tirgot trešā valstī, neierobežojot 21. panta 2. punkta otro daļu;
- b) ka produkts 12 mēnešus pēc eksporta no Kopienas atrodas nodokļu atlikšanas režīmā trešā valstī un nav trešā valstī ne būtiski pārstrādāts, ne apstrādāts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 24. panta nozīmē, un ka eksports netika veikts kā parasts komercdarījums;
- c) ka eksportētais produkts ir reimportēts Kopienā un pirms tam nav būtiski pārstrādāts vai apstrādāts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 24. panta nozīmē, ka parastā (nepreferenciālā) ievedmuita ir mazāka par piešķirto kompensāciju un ka eksports netika veikts kā parasts tirdzniecības darījums;

d) ka produkti, kas uzskaitīti V pielikumā, ir reimportēti Kopienā:

- pēc būtiskas pārstrādes vai apstrādes trešā valstī, nesasniedzot to pārstrādes līmeni, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 24. pantā, un
- tiem piemēro samazinātu vai nulles ievedmuitas nodokli salīdzinājumā ar nepreferenciālo likmi.

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju, ja tās atklāj, ka produkti, kas nav ietverti V pielikumā, var izraisīt tirdzniecības plūsmu novirzes.

Šā punkta c) un d) apakšpunktu nepiemēro gadījumos, ja piemēro Regulas (EEK) Nr. 2913/92 VI sadaļas 2. nodaļu ("Atpakaļ nosūtītās preces") vai ja produktus reimportē vismaz divus gadus pēc eksporta dienas.

Šīs regulas 51. pantu nepiemēro gadījumos, kas minēti b), c) un d) apakšpunktā.

4. iedaļa

Gadījumi, kad kompensāciju nepiešķir

21. pants

1. Kompensāciju nepiešķir produktiem, kam nav pienācīgi laba tirdzniecības kvalitāte tajā datumā, kad pieņem eksporta deklarāciju.

Produktus uzskata par atbilstošiem pirmajā daļā noteiktajām prasībām, ja tos var tirgot Kopienas teritorijā parastos apstākļos ar aprakstu, kas norādīts kompensācijas pieteikumā, kā arī, ja šādi produkti ir paredzēti lietošanai pārtikā un to izmantošanas iespēja tādām nolūkam nav izslēgta vai ievērojami samazināta to īpašību vai stāvokļa dēļ.

Produktu atbilstību prasībām, kas noteiktas pirmajā daļā, pārbauda saskaņā ar standartiem vai praksi, kas ir spēkā Kopienā.

Kompensāciju tomēr piešķir arī tad, ja saņēmēja valstī eksportētos produktus pakļauj īpašiem obligātiem nosacījumiem, jo īpaši veselības un higiēnas nosacījumiem, kas neatbilst standartiem vai praksei, kas ir spēkā Kopienā. Eksportētāja pienākums ir pierādīt, pēc kompetentās iestādes prasības, ka produkti atbilst šādiem obligātiem nosacījumiem, kas ir spēkā saņēmēja valstī.

Turklāt par dažiem produktiem var pieņemt īpašus noteikumus.

2. Ja produkts, kad to izveda no Kopienas, bija pienācīgi labā tirdzniecības kvalitātē, tad tam ir tiesības uz to kompensācijas daļu, kas aprēķināta saskaņā ar 18. panta 2. punktu, izņemot gadījumu, kad piemēro 20. pantu. Tomēr tas zaudē šādas tiesības, ja tiek pierādīts, ka:

- produkts vairs nav labas tirdzniecības kvalitātes kādas apslēptas vainas dēļ, kas parādās vēlāk,
- to nevar pārdot īstajam patērētājam, jo tā derīguma termiņš bija pārāk tuvu eksporta datumam.

Ja ir pierādījumi, ka produktam vairs nav pienācīgi laba tirdzniecības kvalitāte, pirms tiek kārtotas muitas formalitātes, lai to importētu trešā valstī, tad tam nav tiesību uz kompensācijas diferencēto daļu.

3. Kompensāciju nepiešķir produktiem, kas pārsniedz maksimālo radioaktivitātes līmeni, kas atļauts saskaņā ar Kopienas likumdošanu. Līmeņi, kas piemērojami produktiem, neatkarīgi no to izcelsmes, ir tie, kas izklāstīti Padomes Regulas (EEK) Nr. 737/90 ⁽¹⁾ 3. pantā.

22. pants

1. Kompensāciju nepiešķir par eksportiem, kas pakļauti izvedmuitai vai citam eksporta maksājumam, kas noteikts iepriekš vai konkursa kārtībā.

2. Ja kādam produktam, kas sastāv no vairākām sastāvdaļām, izvedmuita vai cits eksporta maksājums tiek noteikts iepriekš, pamatojoties uz vienu vai vairākām produkta sastāvdaļām, tad kompensāciju nepiešķir par tādu sastāvdaļu vai sastāvdaļām.

23. pants

Kompensāciju nepiešķir par produktiem, kas ir pārdoti vai izplatīti uz kuģiem un ko vēlāk var reimportēt Kopienā, bez muitas nodokļa, ievērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 918/83 ⁽²⁾.

2. NODAĻA

Kompensācijas avansi

24. pants

1. Pēc eksportētāja lūguma, dalībvalstis pilnībā vai daļēji izmaksā kompensācijas avansu, ja vien ir pieņemta eksporta deklarācija, ar noteikumu, ka tiek iemaksāts nodrošinājums, kas vienāds ar avansu un kam pieskaitīti 10 %.

⁽¹⁾ OV L 388, 30.12.1989., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 82, 29.3.1990., 1. lpp.

Dalībvalstis var izstrādāt nosacījumus attiecībā uz lūgumiem izmaksāt daļu kompensācijas avansa.

2. Summu, kas jāmaksā avansā, aprēķina, izmantojot to kompensācijas likmi, kas piemērojama deklarētajam galamērķim un vajadzības gadījumā pielāgota ar citām summām, kas paredzētas Kopienas noteikumos.

3. Dalībvalstis var izvēlēties nepiemērot 1. punktu, ja maksājamā summa nepārsniedz EUR 2 000.

25. pants

1. Ja avansā samaksātā summa ir lielāka nekā tā, kas faktiski maksājama par attiecīgo eksporta operāciju vai par līdzvērtīgu eksporta operāciju, tad kompetentā iestāde nekavējoties sāk procedūru, kas paredzēta Regulas (EEK) Nr. 2220/85 29. pantā, lai eksportētājs atmaksātu starpību starp abām summām, kas palielināta par 10 %.

Ja tomēr *force majeure* apstākļu dēļ:

- pierādījumu, kas jāiesniedz saskaņā ar šo regulu, lai iegūtu kompensāciju, nevar iesniegt

vai

- produktu aizved uz citu galamērķi, nevis to, par kuru tika aprēķināts avanss,

tad papildu 10 % netiek atmaksāti.

2. Ja produktu neaizved uz galamērķi, par kuru tika aprēķināts avanss, tāda pārkāpuma dēļ, ko izdarījusi trešā persona, nodarot kaitējumu eksportētājam, un ja viņš nekavējoties pēc savas iniciatīvas un rakstiski informē par to kompetentās iestādes, un atmaksā avansā samaksāto kompensāciju, tad palielinājumu, kas minēts 1. punktā, ierobežo līdz procentiem, kas jāmaksā par laikposmu, kas pagājis no avansa saņemšanas līdz tā atmaksai, kas aprēķināta saskaņā ar 52. panta 1. punkta ceturto daļu.

Šo noteikumu nepiemēro, ja kompetentās iestādes jau ir darījušas eksportētājam zināmu savu nodomu veikt pārbaudi vai ja eksportētājs kaut kādā veidā ir uzzinājis par šādu nodomu.

3. Līdzvērtīgu produktu, uz ko attiecas vienas un tās pašas kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijas, eksportu pēc reimportēšanas atpakaļnosūtīto preču režīmā uzskata par līdzvērtīgu eksportu, ja nosacījumi, kas izklāstīti Regulas (EEK) Nr. 3719/88 40. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ir izpildīti.

Šo noteikumu piemēro tikai tad, ja dalībvalstī, kurā tika pieņemta eksporta deklarācija, kas attiecas uz sākotnējo eksportu, izmanto atpakaļ nosūtīto preču režīmu.

3. NODAĻA

Kompensācijas iepriekšējs finansējums

26. pants

1. Ja eksportētājs apliecina savu nodomu eksportēt produktus pēc pārstrādes vai uzglabāšanas un pieteikties uz kompensāciju saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 565/80 4. un 5. pantu, tad, lai iegūtu tiesības uz kompensāciju saskaņā ar tādiem noteikumiem, eksportētājam ir jāiesniedz muitas dienestam deklarācija, turpmāk tekstā "maksājuma deklarācija".

Dalībvalstis var dot maksājuma deklarācijai arī citu nosaukumu.

2. Maksājuma deklarācijās ir ietverta visa detalizētā informācija, kas vajadzīga, lai noteiktu kompensāciju par eksportējamajiem produktiem, un jo īpaši:

a) par produktiem:

- produktu apraksts, vajadzības gadījumā vienkāršots, saskaņā ar eksporta kompensāciju nomenklatūru, kā arī kompensāciju nomenklatūras kods un, ja tas ir vajadzīgs kompensācijas aprēķināšanai, tad attiecīgo produktu sastāvs vai atsauce uz to,
- produktu tīro svaru vai, vajadzības gadījumā, daudzums, kas izteikts mērvienībā, kas jāizmanto, aprēķinot kompensāciju;

b) precēm piemēro Regulas (EK) Nr. 1222/94 noteikumus.

Turklāt gadījumos, kad ir jāpārstrādā pamatprodukti, maksājuma deklarācijā ietver:

- pamatproduktu aprakstu,
- pamatproduktu daudzumu,
- ieguves normu vai līdzīgu informāciju.

3. Neatkarīgi no 2. punkta, maksājuma deklarācijā, ja apstākļi to prasa un pēc eksportētāja lūguma, ietver to preču, kas jāiegūst no pamatproduktiem, pagaidu aprakstu. Šādos gadījumos eksportētājs deklarē kompetentajām iestādēm galīgo aprakstu pēc tam, kad pārstrāde ir pabeigta.

4. Maksājuma deklarācijā deklarē arī produktu izmantošanu vai galamērķi:

- a) ja eksportētājs lūdz samaksāt tādu summu, kas vienāda ar kompensāciju, kādu piemēro tai izmantošanai vai galamērķim, kam produkti ir paredzēti;
- b) ja izmantošana vai galamērķis ir vajadzīgi, lai noteiktu laiku, kurā produkti var palikt muitas kontrolē, lai tos pēc tam pārstrādātu, muitas noliktavu vai brīvās zonas režīmā.

5. Izmantošanu vai galamērķi deklarē, norādot:

- īpašu izmantošanu vai īpašu galamērķa valsti vai
- galamērķa valstu grupu, kam piemēro vienu un to pašu kompensācijas likmi.

6. Lai nodrošinātu, ka produktiem tiek veiktas fiziskas pārbaudes, maksājuma deklarācijās ietver arī visu detalizēto informāciju, kas vajadzīga, lai identificētu precīzu vietu, kur produktus pārstrādās vai uzglabās pirms eksportēšanas. Par jebkuru uzglabāšanas vai pārstrādes vietas maiņu eksportētājam vai nu ir jāpaziņo iepriekš, vai arī tas ir jāiereģistrē speciāli šim nolūkam turētos žurnālos, pēc kompetento iestāžu izvēles.

27. pants

1. Kad pieņem maksājuma deklarācijas, produktus nodod muitas kontrolē saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 13. un 14. punktu, kamēr tos izved no Kopienas muitas teritorijas vai arī kamēr tie sasniedz savu galamērķi.

2. Maksājuma deklarāciju pieņemšanas dienā nosaka:

- a) piemērojamo kompensācijas likmi, ja kompensācija nav noteikta iepriekš;
- b) jebkurus pielāgojumus, kas jāizdara kompensācijas likmei, ja tā ir noteikta iepriekš;
- c) datumu, kad stājas spēkā kompensācijas EUR maiņas kurss.

28. pants

1. Ja runa ir par pārstrādātiem produktiem vai precēm, kas iegūtas no pamatproduktiem, tad, nosakot kompensāciju, izmanto maksājuma deklarācijas pārbaudes rezultātus, kā arī jebkuras pamatproduktu pārbaudes rezultātus, ņemot vērā avansa maksājumu.

2. Šā panta 1. punkts neizslēdz ne iespēju attiecīgajām kompetentajām iestādēm veikt turpmākas pārbaudes, ne arī sekas, kas var rasties, piemērojot šādu pārbaudi, saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

3. Pamatprodukti sastāda visu vai daļu pārstrādāto produktu vai preču, ko eksportē saskaņā ar tādu režīmu.

Pamatproduktus, ko uzglabā beramā veidā (neiesaiņotus), ja kompetentās iestādes to atļauj, tomēr var pilnībā vai daļēji aizvietot ar līdzvērtīgiem pamatproduktiem, uz ko attiecas viens un tas pats kombinētās nomenklatūras astoņu ciparu kods, kam ir tāda pati tirdzniecības kvalitāte, tādas pašas tehnikas īpašības un kas atbilst prasībām, kas izvirzītas, lai piešķirtu kompensāciju, ar noteikumu, ka līdzvērtīgie pamatprodukti ir nodoti muitas kontrolē.

Dalībvalstu kompetentā iestāde piešķir šādu atļauju tikai tad, ja tās pārliecinās, ka visa operācija tiek veikta saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- eksportētājs jau iepriekš paziņo kompetentajai muitas iestādei, kurā viņš iesniedza maksājuma deklarāciju, savu nodomu šādi aizvietot produktus, un precīzi norāda attiecīgās uzglabāšanas un pārstrādes vietas,
- eksportētāja uzskaites dokumenti katru dienu jāpapildina ar jaunu informāciju, lai tie ļautu vispārēji uzraudzīt, gan administratīvi, gan fiziski, visu pamatproduktu daudzumu, kas fiziski atrodas tajās vietās, kā arī to īpašo statusu. Šā panta mērķiem, produktu statuss nozīmē tādu produktu situāciju, kad vai nu tie ir brīvā apgrozībā, vai ir pakļauti muitas procedūrai, vai iepriekšēja finansējuma režīmam, kas minēts 26. pantā, vai eksporta režīmam, kas minēts 5. un 32. pantā,
- tiek garantēts, ka efektīva pamatproduktu tirdzniecības kvalitātes un tehnisko īpašību kontrole tiks veikta no datuma, kad pieņemta maksājuma deklarācija, un līdz brīdim, kas minēts 34. panta 1. punktā.

Ja līdzvērtīgos pamatproduktus uzglabā vietās, par ko atbild cita muitas iestāde, tad tā muitas iestāde, kam iesniedza maksājuma deklarāciju, rakstiski paziņo muitas iestādei, kas atbild par to vietu, kur uzglabā līdzvērtīgos produktus, visu būtisko informāciju, jo īpaši pārstrādāto produktu daudzumu, to tirdzniecības kvalitāti un tehniskās īpašības, un veicamās pārstrādes operācijas.

4. Šā panta 3. punkta noteikumus attiecībā uz pamatproduktiem var piemērot arī starpproduktiem, ko uzglabā beramā (neiesaiņotā) veidā un kas aizvietoti ar līdzvērtīgiem starpproduktiem.

5. Aizvietošanu ar līdzvērtīgiem produktiem neatļauj gadījumā, ja runa ir par intervences produktiem, kas paredzēti eksportam saskaņā ar kontroles režīmu, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 3002/92 2. pantā.

6. Pamatprodukti drīkst palikt muitas kontrolē, lai tos vēlāk pārstrādātu, sešus mēnešus pēc datuma, kad tika pieņemta maksājuma deklarācija.

Tomēr, ja eksports notiek ar eksporta licenci vai iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu, tad termiņš ir vienāds ar licences vai sertifikāta derīguma termiņu.

Ja eksports notiek ar licenci vai iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu, kam derīguma termiņš ir:

- mazāk par trim mēnešiem, tad termiņš ir trīs mēneši,

- vairāk par vienu gadu, tad termiņš ir viens gads.

29. pants

1. Lai aprēķinātu kompensāciju produktiem, kas ir pakļauti muitas noliktavas vai brīvās zonas režīmam un ir paredzēti eksportam, ņem vērā maksājuma deklarācijas pārbaudes rezultātus, kā arī jebkuras produktu pārbaudes rezultātus.

2. Šā panta 1. punkts neizslēdz ne iespēju attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm veikt turpmākas pārbaudes, ne jebkuras šādas pārbaudes sekas, ievērojot spēkā esošos noteikumus.

3. Svāra zudums dabisku iemeslu dēļ, kas notiek uzglabāšanas laikā muitas noliktavas vai brīvās zonas režīmā, nenoved pie nodrošinājuma atsavināšanas, kā paredzēts 35. pantā. Produktu bojājumu neuzskata par svāra zudumu dabisku iemeslu dēļ.

4. Ar produktiem, kas atrodas muitas noliktavas vai brīvās zonas režīmā, drīkst veikt šādas operācijas, saskaņā ar nosacījumiem, ko noteikušas kompetentās iestādes:

- a) inventarizāciju;
- b) marķējuma, zīmogu, etiķešu vai citu līdzīgu atšķirības zīmju piestiprināšanu produktiem vai precēm vai to iesaiņojumiem, ar noteikumu, ka tas nerada risku, ka produktiem var piešķirt citu izcelsmi;
- c) marķējumu un numuru maiņu uz iesaiņojumiem vai etiķešu maiņu, ar noteikumu, ka tas nerada risku, ka produktiem var piešķirt citu izcelsmi;
- d) iesaiņošanu, izsaiņošanu, iesaiņojuma maiņu vai labošanu, ar noteikumu, ka tas nerada risku, ka produktiem var piešķirt citu izcelsmi;
- e) vēdināšanu;
- f) atdzesēšanu;
- g) sasaldēšanu.

Jebkuru kompensāciju par produktiem, kas ir bijuši pakļauti operācijām, kas minētas iepriekš, nosaka, pamatojoties uz tādu produktu daudzumu, veidu un īpašībām tajā datumā, ko izmanto, lai aprēķinātu kompensāciju, saskaņā ar 27. pantu.

5. Produkti var palikt muitas noliktavas vai brīvās zonas režīmā sešus mēnešus no datuma, kad pieņēma maksājuma deklarāciju.

30. pants

1. Produktus, kas pakļauti muitas noliktavas režīma procedūrai dalībvalstī, kurā pieņēma maksājuma deklarāciju, drīkst transportēt uz citu dalībvalsti uzglabāšanai muitas noliktavas režīmā, un tie ir pakļauti, konkrēti, šā panta noteikumiem.

Lai identificētu produktus, nosūtot tos no vienas dalībvalsts uz citu, transporta līdzekli vai iesaiņojumus, ko izmanto pārva-
dāšanai, aizzīmogo saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2454/
93 349. pantu.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, pierādījumu, ka produkti ir aizvesti no Kopienas muitas teritorijas vai ir sasnē-
guši paredzēto galamērķi, iesniedz ar T5 kontrolkopiju.

a) Kontrolkopijas 104. aili aizpilda ar kādu no šādiem ierak-
stiem, zem virsraksta "Citi":

- Prefinanciación de la restitución Artículo 30 del Regla-
mento (CE n° 800/1999. Declaración de exportación
que debe ser presentada, a más tardar, el ... (fecha límite
establecida para el plazo contemplado en el apartado 5
del artículo 29),
- Furodbetaling af restitutionen Artikel 30 i forordning
(EF) Nr. 800/1999. Udførselsangivelsen skal indgives
senest den ... (dato fastsat i overensstemmelse med den i
artikel 29, stk. 5, omhandlede frist),
- Vorfinanzierung der Erstattung Artikel 30 der Verord-
nung (EG) Nr. 800/1999. Die Ausfuhranmeldung ist bis
spätestens ...vorzulegen (durch) die Frist gemäß Artikel
29 Absatz 5 festgelegter Schlußtermin),
- Εκ των προτερων πληρωμή της επιστροφής κανονισμός (ΕΚ)
Αριθ. 800/1999, αρρο 30. Η δηλωση εξαγωγής πρέπει να
κατατελει το αργότερο μέχρι ... (ημερομηνία λήξεως της
προεσμίας που αναφέρεται στο αρρο 29 παραγραφος 5)
- Prefinancing of the refund – Regulation (EC) No
800/1999, Article 30. Export declaration to be lodged
by ... (deadline set by the time limit referred to in
Article 29 (5)),
- Préfinancement de la restitution – règlement (CE) n°
800/1999, article 30. Déclaration d'exportation à
déposer au plus tard le... (date limite fixée par le délai
visé à l'article 29, paragraphe 5),
- Prefinanziamento della restituzione – Regolamento (CE)
n. 800/1999, articolo 30. Dichiarazione d'esportazione
da presentare entro il... (data limite fissata in base ai
termini indicati al paragrafo 5 dell'articolo 29),

— Voorfinanciering van de restitutie – Verordening (EG)
Nr. 800/1999, artikel 30. Aangifte ten uitvoer moet
uiterlijk worden ingediend op... (uiterste datum vastges-
teld op basis van de in artikel 29, lid 5 bedoelde
termijn),

— Pré-financiamento da restituição – Regulamento (CE) n.º
800/1999, artigo 30.º. Apresentação da declaração de
exportação o mais tardar em... (data-limite fixada pelo
prazo referido no n.º 5 do artigo 29.º),

— Ennakolta maksettu tuki – asetuksen (EY) Nro 800/1999
30 artiklane, venti-ilmoitus annettava viimeistään...
(määräpäivä vahvistetaan 29 artiklan 5 kohdassa
mainitun aikarajoituksen mukaisesti),

— Förfinansiering av exportbidrag – artikel 30 i förordning
(EG) Nr. 800/1999. Exportdeklaration skall ges in senast
den... (tidpunkt fastställt enligt den i artikel 29.5
angivna tidsfristen).

b) Uzglabāšanas noliktavas uzraudzības dienests patur T5
kontrolkopiju un tās aizmugurē zem virsraksta "Piezīmes"
ailē ar virsrakstu "Izmantošanas un/vai galamērķa kontrole"
ieraksta kādu no šādām frāzēm:

- La fecha de aceptación de la declaración de exporta-
ción...
- La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada
al destino correspondiente...
- Datoen for antagelsen af udførselsangivelsen...
- Datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til
destinationen...
- Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung...
- Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreic-
hens der Bestimmung...
- την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής:
- την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή
αφίξεως στον προορισμό...
- Date of acceptance of the export declaration: ...
- Date of exit from the customs territory or arrival at
destination: ...
- La date d'acception de la déclaration d'exporta-tion...
- La date de sortie du territoire douanier ou de l'ar-rivée à
destination...
- La data di accettazione della dichiarazione d'esporta-
zione...
- La data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a
destinazione...

- De datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer:...
- De datum waarop de producten of goederen het douane-gebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen:...
- Data de aceitação da declaração de exportação:...
- Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino:...
- Vienti-ilmoituksen vastaanottopäivämäärä:...
- Päivä, jona viety tullialueelta tai saapunut määräpaikkaan:...
- Mottagningsdag for exportdeklaration:...
- Utförseldag från tullområdet eller ankomstdag till destinationen:...

c) Ja pēc uzglabāšanas laika beigām produkti, lai tos eksportētu vai nogādātu paredzētajā galamērķī, šķērso kādas citas dalībvalsts teritoriju, tad pirmā saņēmējmuftas iestāde rīkojas kā nosūtītājmuftas iestāde un aizpilda vai arī uz tā atbildību tiek aizpildīta viena vai vairākas jaunas T5 kontrolkopijas.

Jaunās T5 kontrolkopijas vai kopiju 104. aile tiek attiecīgi aizpildīta. Turklāt 106. ailē ieraksta pirmās T5 kontrolkopijas numuru, tās muftas iestādes, kas izsniedza tādu kopiju, nosaukumu, un tādas kopijas izsniegšanas datumu.

Ja ieraksta, kas jāizdara ailē ar virsrakstu "Izmantošanas un/vai galamērķa kontrole" uz pirmās T5 kontrolkopijas, pamatā ir informācija no kontrolkopijām, ko saņēmušas citu dalībvalstu muftas iestādes, vai valsts dokumenti, ko saņēmušas citas valsts iestādes, tad galamērķa muftas iestāde, kas minēta pirmajā daļā, ailē "Piezīmes" atzīmē attiecīgo T5 kontrolkopiju vai valsts dokumenta(u) numuru(s).

Ja tikai daļa no produktiem, uz ko attiecas T5 kontrolkopija, atbilst izvirzītajiem nosacījumiem, tad galamērķa muftas iestāde ieraksta to produktu daudzumu, kas atbilst tādiem nosacījumiem, kontrolkopijas ailē ar virsrakstu "Izmantošanas un/vai galamērķa kontrole".

3. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, eksporta deklarācijas 37. un 40. aili attiecīgi aizpilda. Eksporta deklarācijas 40. ailē norāda arī datumu, kad pieņemta deklarācija COM 7.

31. pants

1. Kompensācijas avansus maksā tikai pēc eksportētāja īpaša lūguma un to dara tā dalībvalsts, kurā tika pieņemta maksājuma deklarācija.

Kompensācijas pieteikumus izdara:

a) rakstiski, un dalībvalstis šim nolūkam paredz speciālu veidlapu; vai

b) elektroniski, izmantojot datoru, saskaņā ar noteikumiem, ko izstrādājušas kompetentās iestādes.

Šā punkta mērķiem, *mutatis mutandis*, piemēro Regulas (EEK) Nr. 2454/93 199. panta 2. un 3. punktu un 222., 223. un 224. pantu.

2. Avansa summu aprēķina, pamatojoties uz likmi, kas piemērojama jebkurai paredzētai izmantošanai vai galamērķim. Pārējos gadījumos piemēro summu, kas aprēķināta saskaņā ar 18. panta 2. punktu.

32. pants

1. Eksporta deklarācijas iesniedz līdz to termiņu, kas noteikti 28. panta 6. punktā un 29. panta 5. punktā, pēdējai dienai vai nu dalībvalstī, kur tika pieņemta maksājuma deklarācija, vai, ja piemēro 30. pantu, tad dalībvalstī, kurā produktus uzglabā.

2. Šajā pantā Beļģiju un Luksemburgu uzskata par vienu dalībvalsti, lai piemērotu Regulas (EEK) Nr. 565/80 5. pantu.

33. pants

1. Pirms maksājuma deklarācijas pieņemšanas tiek iesniegts nodrošinājums, kas vienāds ar summu, kas aprēķināta saskaņā ar 31. panta 2. punktu, un kam pieskaitīti 15 %.

2. Dalībvalstis var atļaut iesniegt nodrošinājumu, kas paredzēts 1. punktā, pēc tam, kad ir pieņemta maksājuma deklarācija, ar noteikumu, ka valsts noteikumi:

— prasa, lai eksportētājs iesniegtu nodrošinājumu 30 dienu laikā pēc šādas pieņemšanas un pirms avansa maksājuma,

— nodrošina tādas summas samaksu, kas vienāda ar palielinājumu, kas minēts 1. punktā, ja nodrošinājums netiek iesniegts termiņā, izņemot *force majeure* gadījumus, un tomēr var piešķirt papildlaiku, ja eksportētājs ir veicis visus vajadzīgos piesardzības pasākumus.

34. pants

1. 60 dienu laikā no dienas, kad produktiem pārtrauc piemērot jebkuru procedūru, kas paredzēta Regulas (EEK) Nr. 565/80 4. vai 5. pantā, tos:

— aizved no Kopienas muftas teritorijas nemainītā stāvoklī,

vai

— gadījumos, kas minēti šīs regulas 36. panta 1. punktā, aizved uz to galamērķi nemainītā stāvoklī.

2. Gadījumos, uz ko attiecas 1. punkts, piemēro 7. panta 3. un 4. punktu, 9. un 10. pantu.

35. pants

1. Ja iesniedz pierādījumu par tiesībām uz kompensāciju par produktiem, kas ir piemēroti kompensācijai saskaņā ar šo nodaļu, tad avansu un maksājamo summu salīdzina. Ja summa, kas jāmaksā par eksportēto daudzumu, ir lielāka par to, kas samaksāta avansā, tad attiecīgajai personai samaksā starpību.

Ja summa, kas jāmaksā par eksportēto daudzumu, ir mazāka par to summu, kas samaksāta iepriekš, un jo īpaši, ja piemēro 2. punktu, tad kompetentā iestāde nekavējoties uzsāk procedūru, kas paredzēta Regulas (EEK) Nr. 2220/85 29. pantā, lai uzņēmējs atlīdzinātu starpību starp abām šīm summām, kas palielināta par 15 %.

2. Atkāpjoties no 50. panta un neierobežojot šī panta 1. punkta otro daļu, ja viens vai vairāki termiņi, kas noteikti šajā regulā, netiek ievēroti, tad kompensāciju, kas maksājama par konkrēto eksportu, izņemot *force majeure* gadījumus, pielāgo šādi:

- vispirms to samazina par 15 %, ja tiek pārsniegti viens vai vairāki termiņi, kas noteikti 15. panta 1. punktā, 28. panta 6. punktā, 29. panta 5. punktā un 34. panta 1. punktā. Tad šo samazināto kompensāciju samazina par 2 % katru dienu, par kuru tiek pārsniegti termiņi, kas noteikti 15. panta 1. punktā, 28. panta 6. punktā un 29. panta 5. punktā, un par 5 % katru dienu, par kuru tiek pārsniegts termiņš, kas noteikts 34. panta 1. punktā,
- ja dokumentus, kas minēti 49. panta 2. punktā, iesniedz sešu mēnešu laikā pēc noteiktā termiņa, tad kompensāciju, kas vajadzības gadījumā pielāgota saskaņā ar pirmo ievilkumu, samazina par summu, kas vienāda ar 15 % no kompensācijas, kas tiktu samaksāta, ja visi termiņi būtu ievēroti.

Piemēro, *mutatis mutandis*, šīs regulas 50. panta 4. un 6. punktu.

3. Ja *force majeure* iemeslu dēļ maksājamā summa ir mazāka par to summu, kas samaksāta iepriekš, tad 15 % palielinājuma nepiemēro.

4. Ja produktu neaizved uz galamērķi, par kuru tika aprēķināts avanss, kāda pārkāpuma dēļ, ko izdarījusi kāda trešā persona, nodarot kaitējumu eksportētājam, un ja viņš nekavējoties pēc savas iniciatīvas un rakstiski informē par to kompetentās iestādes un atlīdzina avansā samaksāto kompensāciju, tad

palielinājumu, kas minēts 1. punktā, ierobežo līdz procentiem, kas maksājami par laikposmu, kas pagājis no brīža, kad avanss tika saņemts, līdz brīdim, kad tas tika atlīdzināts, un kas aprēķināti saskaņā ar 52. panta 1. punkta ceturto daļu.

Šo noteikumu nepiemēro, ja kompetentās iestādes jau ir brīdinājušas eksportētāju par savu nodomu veikt pārbaudi, vai arī ja eksportētājs kaut kādā veidā ir uzzinājis par šādu nodomu.

III SADAĻA

CITI EKSPORTA VEIDI UN ĪPAŠIE GADĪJUMI

1. NODAĻA

Galamērķi, ko uzskata par eksportu no Kopienas, un apgāde ar pārtiku

36. pants

1. Šajā regulā par eksportu no Kopienas muitas teritorijas uzskata šo:

- a) piegādes Kopienas teritorijā, lai apgādātu ar pārtiku:
 - jūras kuģus,
 - lidaparātus, kas apkalpo starptautiskus lidojumus, tajā skaitā lidojumus Kopienas iekšienē;
- b) piegādes starptautiskajām organizācijām, kas reģistrētas Kopienā;
- c) piegādes bruņotajiem spēkiem, kas izvietoti kādas dalībvalsts teritorijā, bet nav tai pakļauti.

2. Šā panta 1. punktu piemēro tikai tad, ja tā paša veida produkti, kas importēti no trešām valstīm un ir paredzēti tādai izmantošanai, ir atbrīvoti no ievad muitas nodokļa attiecīgajā dalībvalstī.

3. Produktu piegādes uz noliktavām, kas atrodas Kopienā un pieder starptautiskām organizācijām, kas specializējas humānās palīdzības sniegšanā, un ja tās paredzētas pārtikas atbalsta operācijām trešās valstīs, uzskata par eksportu no Kopienas muitas teritorijas.

Atļauju piemērot pirmo daļu izsniedz tās dalībvalsts, kur produktus uzglabā, kompetentās iestādes, kas nosaka noliktavas muitas statusu un veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka attiecīgie produkti sasniedz savu galamērķi.

4. Piegādēm, uz ko attiecas šis pants, piemēro 5. panta noteikumus.

37. pants

1. Ja runa ir par piegādēm, kas minētas 36. un 44. pantā, tad dalībvalstis, neatkarīgi no 5. panta, drīkst atļaut piemērot šādu procedūru kompensācijas maksājumiem. Eksportētāji, kam ir atļauts piemērot šādu procedūru, nedrīkst vienlaikus piemērot parasto procedūru attiecībā uz tiem pašiem produktiem.

Atļauju drīkst ierobežot un attiecināt tikai uz dažām iekraušanas vietām eksporta dalībvalstī. Atļauja drīkst attiekties uz iekraušanu citās dalībvalstīs, un tādā gadījumā piemēro 8. pantu.

2. Produktiem, ko iekrauj katru mēnesi, kā paredzēts šajā pantā, mēneša pēdējo dienu izmanto, lai noteiktu piemērojamo kompensācijas likmi un, ja kompensācija ir noteikta iepriekš, tad jebkurus tās pielāgojumus.

Ja runa ir par dalībvalstīm, kas nepiedalās ekonomiskajā un monetārajā savienībā, tad mēneša pēdējo dienu izmanto arī, lai noteiktu eiro maiņas kursu valsts valūtā, kas piemērojama kompensāciju summai.

3. Ja kompensācija ir noteikta iepriekš vai konkursa kārtībā, tad licencei ir jābūt derīgai mēneša pēdējā dienā.

4. Eksportētājiem ir jātur reģistrs, kurā atrodas šāda informācija:

a) detalizēta informācija, kas vajadzīga, lai identificētu produktus saskaņā ar 5. panta 4. punktu;

b) kuģa(u) vai lidaparāta(u), kur produkti ir iekrauti, nosaukums vai reģistrācijas numurs;

c) iekraušanas datums.

Detalizēto informāciju, kas minēta pirmajā daļā, ieraksta reģistrā ne vēlāk kā pirmajā darba dienā pēc iekraušanas dienas. Tomēr, ja iekraušana notiek citā dalībvalstī, tad iepriekš minēto detalizēto informāciju ieraksta reģistrā ne vēlāk kā pirmajā darba dienā pēc tās, kad eksportētājs bija jābrīdina par to, ka produkti ir iekrauti.

Eksportētāji arī sadarbojas, veicot pārbaudes, ko dalībvalstis uzskata par vajadzīgām, un tur reģistrus vismaz trīs gadus pēc kārtējā kalendārā gada beigām.

5. Dalībvalstis drīkst nolemt, ka reģistrus var aizvietot ar dokumentiem, ko izmanto piegādēm un uz kuriem muitas dienesti ir apliecinājuši iekraušanas datumu.

6. Piegādēm, kas minētas 36. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, piemēro, *mutatis mutandis*, 2. līdz 5. punktu.

38. pants

1. Šīs regulas 36. panta 1. punkta a) apakšpunktā produktus, kas paredzēti patēriņam lidaparātā vai uz pasažieru kuģiem, tajā skaitā prāmjiem, un kas sagatavoti pirms iekraušanas, uzskata par sagatavotiem uz šādu transporta līdzekļu klāja.

2. Šo pantu piemēro tikai ar tādu nosacījumu, ka, pirms tos gatavot, eksportētājs iesniedz pietiekamus pierādījumus par to pamatproduktu daudzumu, veidu un īpašībām, par kuriem tiek prasīta kompensācija.

3. Pārtikas krājumu noliktavu režīmu, kas paredzēts 40. pantā, drīkst piemērot sagatavotiem produktiem, kas minēti 1. un 2. punktā.

39. pants

1. Kompensācijas neizmaksā, ja vien produkti, par kuriem ir pieņemtas eksporta deklarācijas, nemainītā stāvoklī 60 dienu laikā pēc tādas pieņemšanas nav aizvesti uz galamērķi, uz ko attiecas 36. pants.

2. Gadījumos, kas paredzēti 1. punktā, piemēro 7. panta 3. un 4. punktu.

3. Ja, pirms to ievad galamērķī, uz ko attiecas 36. pants, produkts, uz ko attiecas pieņemtā eksporta deklarācija, šķērso Kopienas teritoriju, kas nav tās dalībvalsts teritorija, kurā notika šāda pieņemšana, tad pierādījumu, ka produkts ir aizvests uz paredzēto galamērķi, iesniedz ar T5 kontrolkopiju.

Aizpilda kontrolkopijas 33., 103., 104. un vajadzības gadījumā 105. aili. 104. aili attiecīgi apstiprina.

4. Veidlapu Nr. 302, ko pievieno produktiem, ko piegādā bruņotajiem spēkiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu, uzskata par T5 kontrolkopiju, kas minēta 3. punktā, ar noteikumu, ka kompetentas militārās iestādes uz šādas veidlapas apstiprina, ka produkti ir saņemti.

40. pants

1. Dalībvalstis drīkst maksāt eksportētājiem kompensāciju avansā ar īpašiem nosacījumiem, kas izklāstīti turpmāk tekstā, ja tiek iesniegts pierādījums, ka produkti, 30 dienu laikā pēc eksporta deklarācijas pieņemšanas un izņemot *force majeure* gadījumus, ir novietoti telpās, kas ir pakļautas muitas kontrolei, lai tos pēc tam piegādātu kā pārtikas krājumus Kopienas teritorijā:

— uz jūras kuģiem,

vai

— uz lidaparātiem, kas apkalpo starptautiskus lidojumus, tajā skaitā lidojumus Kopienas iekšienē,

vai

— uz urbšanas vai ekstrakcijas platformām, kas minētas 44. pantā.

Telpas, kas pakļautas muitas kontrolei, turpmāk tekstā “pārtikas krājumu noliktavas”, un noliktavu turētājus speciāli apstiprina šā panta mērķiem.

2. Dalībvalstis, kuru teritorijā atrodas pārtikas krājumu noliktavas, apstiprina tikai tādus noliktavu turētājus un tādas pārtikas krājumu noliktavas, kas piedāvā vajadzīgās garantijas. Apstiprinājumu var atsaukt.

Apstiprinājumu piešķir tikai tiem noliktavu turētājiem, kas rakstiski apņemas:

a) nogādāt produktus nemainītā stāvoklī vai saldētus un/vai pēc iesaiņošanas kā pārtikas krājumus Kopienas teritorijā:

— uz jūras kuģiem,

vai

— uz lidaparātiem, kas apkalpo starptautiskus lidojumus, tajā skaitā lidojumus Kopienas iekšienē,

vai

— uz urbšanas vai ekstrakcijas platformām, kas minētas 44. pantā;

b) turēt reģistru, kas ļauj kompetentajām iestādēm veikt jebkuras vajadzīgās pārbaudes, un kurā ir norādīts:

— datums, kad produktus ieveda pārtikas krājumu noliktavā,

— muitas dokumentu, kas pievienoti produktiem, sēriju numuri un detalizēta informācija par attiecīgo muitas iestādi,

— informācija, kas vajadzīga, lai identificētu produktus, ievērojot 5. panta 4. punktu,

— datums, kurā produktus aizveda no pārtikas krājumu noliktavas,

— kuģu vai lidaparātu, kur produktus iekrau, reģistrācijas numuri un nosaukumi (ja tādi ir) vai jebkuras noliktavas nosaukums, uz kuru tos pārvēd,

— datums, kurā tos nogādāja uz klāja;

c) turēt reģistru vismaz trīs gadus pēc kārtējā kalendārā gada beigām;

d) sadarboties, veicot pārbaudes, īpaši periodiskās pārbaudes, ko kompetentās iestādes uzskata par vajadzīgām, lai pārbaudītu atbilstību šim punktam;

e) samaksāt jebkuras summas, kas tiks pieprasītas, lai atļidzīnātu kompensāciju, ja piemēro 42. pantu.

3. Summas, kas samaksātas eksportētājiem, ievērojot 1. punktu, ieraksta grāmatvedības dokumentos kā tās iestādes maksājumus, kas izmaksāja avansu.

41. pants

1. Ja eksporta deklarāciju pieņem tajā dalībvalstī, kur atrodas pārtikas krājumu noliktava, tad kompetentās muitas iestādes, pēc preču ieviešanas pārtikas krājumu noliktavā, apstiprina valsts dokumentu, ko izmanto, lai saņemtu kompensācijas avansu, un norāda tajā, ka produkti atbilst 40. panta nosacījumiem.

2. Ja eksporta deklarācijas tiek pieņemtas citās dalībvalstīs, nevis tajā, kur atrodas pārtikas krājumu noliktava, tad pierādījumu, ka produkti ir novietoti pārtikas krājumu noliktavā, iesniedz ar T5 kontrolkopiju.

Aizpilda T5 kontrolkopijas 33., 103., 104. un, vajadzības gadījumā, 105. aili. T5 kontrolkopijas 104. ailē zem virsraksta “Citi” izdara kādu no šādiem ierakstiem:

— Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento Aplicación del artículo 40 del Reglamento (CE) n°800/1999,

— Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering anvendelse af artikel 40 i forordning (EF) Nr. 800/1999,

— Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999,

— Εναποθήκευση με υποχρεωτική παραδοση για τον ανεφοδιασμό εφαρμογή του άρθρου 40 του κανονισμού ΕΚ Αρ. 800/1999.

— Compulsory entry into warehouse for delivery for victualing – Article 40 of Regulation (EC) No 800/1999,

— Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement application de l'article 40 du règlement (CE) n° 800/1999,

— Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento applicazione dell'articolo 40 del regolamento (CE) n. 800/1999,

— Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen toepassing van artikel 40 van Verordening (EG) Nr. 800/1999,

— Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento aplicação do artigo 40.º do Regulamento (CE) n.º 800/1999,

— Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin asetuksen (EY) N:o 40 artiklan soveltaminen,

— Placering i lager med skyldighet att leverera för proviantering artikel 40 i förordning (EG) Nr. 800/1999.

Saņēmējas dalībvalsts kompetentā muitas iestāde, pirms tam pārbaudot, vai produkti ir ierakstīti reģistrā, kas paredzēts 40. panta 2. punktā, apstiprina kontrolkopiju un norāda tajā, ka produkti ir nodoti glabāšanā.

42. pants

1. Ja atklājas, ka produkts, kas novietots pārtikas krājumu noliktavā, nav nogādāts vai arī nav tādā stāvoklī, lai to nosūtītu uz paredzēto galamērķi, tad noliktavas turētājs maksā uzglabāšanas dalībvalsts kompetentajai iestādei noteiktu summu.

2. Noteikto summu, kas minēta 1. punktā, aprēķina šādi:

- a) nosaka kopējo ievedmuitas nodokli, kas piemērojams identiskam produktam, kas laists brīvā apgrozībā uzglabāšanas dalībvalstī;
- b) par 20 % palielina summu, kas iegūta, ievērojot a) apakšpunktu.

Likme, ko izmanto, lai aprēķinātu ievedmuitas nodokli, ir:

— tā, ko piemēro dienā, kad produktu nogādāja uz citu, nevis paredzēto galamērķi, vai arī dienā, no kuras produkts vairs nebija piemērotā stāvoklī, lai to sūtītu uz paredzēto galamērķi,

vai

— ja dienu nevar noteikt, tad likme, ko piemēro dienā, kad tika atklāts, ka nav ievērots obligātais galamērķis.

3. Ja noliktavas turētājs var pierādīt, ka summa, kas samaksāta avansā par attiecīgo produktu, ir mazāka par to noteikto summu, kas aprēķināta, ievērojot 2. punktu, tad viņš samaksā tikai tādu summu, kam pieskaitīti 20 %.

Tomēr, ja summa ir samaksāta avansā citā dalībvalstī, tad to palielina par 40 %. Tādos gadījumos tām preču uzglabāšanas dalībvalstīm, kas nepiedalās Eiropas Monetārajā savienībā, summu konvertē uzglabāšanas dalībvalsts valūtā, izmantojot to eiro maiņas kursu, kas dominēja tajā dienā, ko izmanto, lai aprēķinātu nodokļus, kas minēti 2. punkta a) apakšpunktā.

4. Maksājums, kas paredzēts šajā pantā, neattiecas uz zaudējumiem, kas radušies uzglabāšanas laikā pārtikas krājumu noliktavā dabiska samazinājuma vai iesaiņojuma dēļ.

43. pants

1. Vismaz reizi katros 12 mēnešos to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās atrodas pārtikas krājumu noliktavas, fiziski pārbauda tajās uzglabāto produktu daudzumu.

Tomēr, ja muitas dienesti pastāvīgi fiziski pārbauda produktu ievēšanu pārtikas krājumu noliktavās un izvešanu no tām, tad kompetentās iestādes var ierobežot pārbaudes līdz uzglabāto produktu dokumentu pārbaudēm.

2. Uzglabāšanas dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut pārvest produktus uz citu pārtikas krājumu noliktavu.

Tādos gadījumos detalizētu informāciju par otro pārtikas krājumu noliktavu ieraksta pirmās pārtikas krājumu noliktavas reģistrā. Otro pārtikas krājumu noliktavu un tās turētāju speciāli apstiprina pārtikas krājumu noliktavas procedūras mērķiem.

Kad produkti ir nodoti uzraudzībā otrā pārtikas krājumu noliktavā, tad otrās noliktavas turētājs atbild par visām summām, kas jāmaksā, ievērojot 42. pantu.

3. Ja otrā pārtikas krājumu noliktava neatrodas tajā pašā dalībvalstī, kur pirmā, tad pierādījumu par to, ka produkti ir novietoti otrā noliktavā, iesniedz ar T5 kontrolkopijas oriģinālu, kurā ir izdarīts kāds no ierakstiem, kas noteikti 41. panta 2. punktā.

Saņēmēja dalībvalsts kompetentā muitas iestāde, pirms tam pārbauda, vai produkti ir ierakstīti reģistrā, kas paredzēts 40. panta 2. punktā, apstiprina T5 kontrolkopiju un norāda tajā, ka produkti ir ievesti noliktavā.

4. Ja produktus aizved no pārtikas krājumu noliktavas un nogādā uz klāja dalībvalstī, kas nav uzglabāšanas dalībvalsts, tad pierādījumu, ka tie ir tur nogādāti, iesniedz saskaņā ar 39. panta 3. punktu.

5. Pierādījumu par nodošanu uzraudzībā citā pārtikas krājumu noliktavā, pierādījumu par nogādi uz klāja Kopienā un pierādījumu par nosūtīšanu, kā minēts 44. pantā un 45. panta 3. punkta a) apakšpunktā, iesniedz, izņemot *force majeure* gadījumus, 12 mēnešu laikā no datuma, kad produktus izveda no pārtikas krājumu noliktavas, piemērojot, *mutatis mutandis*, 49. panta 3., 4. un 5. punktu.

2. NODAĻA

Īpašie gadījumi

44. pants

1. Pārtikas krājumu piegādes:

- a) uz urbšanas un ekstrakcijas platformām, tajā skaitā palīgiekārtām, kas sniedz palīgpakalpojumus šādām operācijām, kas atrodas Eiropas kontinentālā šelfa robežās vai tā Kopienas kontinentālā šelfa robežās, kas neatrodas Eiropas daļā, bet ārpus (aiz) trīs jūdžu zonas, kas mērīta no izejas līnijas, ko izmanto, lai noteiktu dalībvalsts teritoriālās jūras platumu;

un

- b) atklātā jūrā, uz karakuģiem un palīguģiem, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu;

lai aprēķinātu maksājamo kompensācijas likmi, uzskata par krājumu piegādēm 36. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

“Pārtikas krājumi” nozīmē produktus, kas paredzēti tikai patēriņam uz klāja.

2. Šī panta 1. punktu piemēro tikai tad, ja kompensācijas likme ir lielāka par zemāko likmi.

Dalībvalstis var piemērot šos noteikumus visām pārtikas krājumu piegādēm, ar noteikumu, ka:

- a) tiek iesniegts sertifikāts par nogādi uz klāja;

un

- b) ja runa ir par platformām:

- piegāde notiek tādu piegādes operāciju režīmā, ko tās dalībvalsts, kurā sākas nosūtīšana uz platformu, kompetentās iestādes uzskata par parastu. Šajā sakarā iekraušanas ostas vai vietas, kuģa veids – ja piegāde notiek pa jūru – un iesaiņojuma un konteineru veids, izņemot *force majeure* gadījumus, ir tie, ko parasti izmanto,
- piegādes kuģi vai helikopteri pārvalda fiziska vai juridiska persona, kas Kopienā tur reģistrus, kas ir pieejami konsultācijām un kas sniedz pietiekami detalizētu informāciju par jūras braucienu vai lidojumu.

3. Sertifikātos par piegādi uz klāja, kā paredzēts 2. punkta a) apakšpunktā, ir norādīta visa informācija par produktiem un nosaukums un/vai cita detalizēta informācija, kas identificē platformu vai karakuģi vai palīguģi, uz kuru tie tika nogādāti, un piegādes datums. Dalībvalstis var pieprasīt sniegt papildinformāciju.

Tādus sertifikātus paraksta:

- a) ja runa ir par platformām: persona, kam platformas atbildīgās personas ir uzticējušas veikt pārtikas krājumu piegādi. Kompetentās iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka darījumi ir patiesi. Dalībvalstis informē Komisiju par veiktajiem pasākumiem;

- b) ja runa ir par karakuģiem vai palīguģiem: flotes iestādes.

Atkāpjoties no 2. punkta, ja piegādes notiek uz platformām, dalībvalstis var atbrīvot eksportētājus no pienākuma uzrādīt sertifikātus par piegādi uz klāja, ja runa ir par šādām piegādēm:

- kas pretendē uz kompensāciju, kas nepārsniedz EUR 3 000 par vienu eksportu,
- kas piedāvā dalībvalstīm atbilstošas garantijas attiecībā uz produktu nogādi galamērķī, un
- ja tiek uzrādīti transporta dokumenti un pierādījums par maksājumu.

4. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kas piešķir kompensāciju, pārbauda daudzumus, kas deklarēti kā piegādāti uz platformām, pārbaudot eksportētāja un piegādes kuģa vai helikoptera īpašnieka dokumentus. Tās nodrošina arī, lai piegādāto pārtikas krājumu daudzums, kas piegādāts, ievērojot šo pantu, nepārsniegtu apkalpes vajadzības.

Pirmās daļas mērķiem, dalībvalstis vajadzības gadījumā var prasīt citu dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību.

5. Ja piegādēm uz platformu piemēro 8. pantu, tad T5 kontrolkopijas 104. ailē zem virsraksta “Citi” izdara kādu no šādiem ierakstiem:

- Suministro para el abastecimiento de las plataformas Reglamento (CE) n° 800/1999,
- Proviant til platforme forordning (EF) Nr. 800/1999,
- Bevorratungslieferung für Plattformen Verordnung (EG) Nr. 800/1999,
- Προμηθειες τροφοδοσιας για εξεδρες κανονισμός (ΕΚ) Αρ. 800/1999.
- Catering supplies for rigs – Regulation (EC) No 800/1999,
- Livraison pour l'avitaillement des plates-formes règlement (CE) n° 800/1999,
- Provviste di bordo per piattaforma Regolamento (CE) n. 800/1999,
- Leverantie van boordproviand aan platform Verordening (EG) Nr. 800/1999,
- Fornecimentos para abastecimento de plataformas Regulamento (Ce) n.º 800/1999,

- Muonitustoimitukset lautoille asetus (EY) N:o 800/1999,
- Proviant till plattformar förordning (EG) Nr. 800/1999.

6. Ja piemēro 40. pantu, tad noliktavas turētājs apņemas reģistrēt detalizētu informāciju par platformu, uz kuru tiek nogādāts katrs sūtījums, piegādes kuģa/helikoptera nosaukumu/numuru un datumu, kad produktus nogādāja uz klāja, reģistrā, kas paredzēts 40. panta 2. punkta b) apakšpunktā. Sertifikātus par piegādi uz klāja, kas paredzētas 3. punkta a) apakšpunktā, uzskata par šādu reģistru daļu.

7. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai tiktu turēts to produktu reģistrs, sadalīts pa sektoriem, kas piegādāti uz platformām un uz ko attiecas šā panta noteikumi.

45. pants

1. Lai noteiktu piešķiramās kompensācijas lielumu, pārtikas produktu piegādes ārpus Kopienas uzskata par piegādēm saskaņā ar 36. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

2. Ja kompensācijas likme variē atkarībā no galamērķa, tad piemēro 1. punktu, ar nosacījumu, ka tiek iesniegts pierādījums, ka produkti, kas faktiski nogādāti uz klāja, ir tie paši, ko šajā nolūkā izveda no Kopienas muitas teritorijas.

3. Pierādījumu, kas minēts 2. punktā, iesniedz šādā veidā:

a) pierādījumu par tiešu pārtikas krājumu piegādi uz klāja iesniedz ar muitas dokumentu vai dokumentu, ko parakstījušas trešās valsts, kur notika piegāde uz klāja, muitas iestādes, un tādus dokumentus var sastādīt saskaņā ar paraugu, kas norādīts III pielikumā.

Tiem jābūt aizpildītiem vienā vai vairākās oficiālās Kopienas valodās un valodā, ko izmanto attiecīgajā trešā valstī.

“Tieša piegāde” nozīmē produktu konteineru vai nesadalīta produktu sūtījuma piegādi, ko novieto uz kuģa klāja;

b) ja eksportētie produkti netiek tieši piegādāti un pirms piegādes uz klāja tiek nodoti muitas uzraudzībā trešā saņēmējvalstī, tad pierādījumu par šādu piegādi uz klāja iesniedz ar šādiem dokumentiem:

— muitas dokumentu vai dokumentu, ko parakstījušas trešās saņēmējvalsts muitas iestādes, apliecinot, ka produktu konteineru vai nesadalīta sūtījuma saturs ir novietots pārtikas krājumu noliktavā un ka produkti, no kā sastāv pēdējais, tiks izmantoti tikai pārtikas piegādei, un šādus dokumentus var sastādīt saskaņā ar paraugu, kas norādīts III pielikumā, un

— muitas dokumentu vai dokumentu, ko parakstījušas trešās valsts, kur notika piegāde uz klāja, muitas iestādes, apliecinot, ka visi produkti konteinerā vai nesadalītā sūtījumā ir pavisam aizvesti no pārtikas krājumu noliktavas un ir piegādāti uz klāja, precizējot arī daļējo sūtījumu skaitu, un šādus dokumentus var sastādīt saskaņā ar paraugu, kas norādīts III pielikumā;

c) ja dokumentus, kas minēti a) apakšpunktā un b) apakšpunkta otrajā ievilkumā, nevar iesniegt, tad dalībvalsts var pieņemt pierādījumu pieņemšanas sertifikāta veidā, ko parakstījis kuģa kapteinis vai kāds cits dežurējošs virsnieks un kam ir uzlikts kuģa zīmogs.

Ja dokumentus, kas minēti b) apakšpunkta otrajā ievilkumā, nevar iesniegt, tad dalībvalsts var pieņemt pierādījumu pieņemšanas sertifikāta veidā, ko ir parakstījis aviosabiedrības darbinieks un kam ir uzlikts aviosabiedrības zīmogs;

d) dalībvalstis nepieņem dokumentus, kas minēti a) apakšpunktā un b) apakšpunkta otrajā ievilkumā, ja vien tajos nav detalizēta informācija par produktiem, kas piegādāti uz klāja, un nav norādīts piegādes datums un kuģa(u) vai lida-parāta(u) reģistrācijas numurs un nosaukums (ja tāds ir). Lai noskaidrotu, vai pārtikas daudzumi, kas piegādāti kā krājumi, atbilst normālām kuģa vai lidaparāta apkalpes un pasažieru vajadzībām, dalībvalstis var pieprasīt iesniegt papildu informāciju vai dokumentus.

4. Maksājuma pieteikumam visos gadījumos ir jāpievieno transporta dokumenta un dokumenta, kas pierāda, ka par piegādājamiem pārtikas krājumiem ir samaksāts, kopija vai fotokopija.

5. Produktus, kas pakļauti režīmam, kas minēts 40. pantā, nedrīkst izmantot piegādēm saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu.

6. Šīs regulas 17. pantu piemēro, *mutatis mutandis*.

7. Šīs regulas 37. pantu nepiemēro gadījumos, uz ko attiecas šis pants.

46. pants

1. Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2913/92 161. panta 3. punkta, lauksaimniecības produktus, kas piegādāti uz Helgolandes salu, uzskata par eksportētiem, piemērojot kompensācijas maksājuma noteikumus.

2. Produktus, kas nosūtīti uz Sanmarīno, neuzskata par eksportētiem, piemērojot kompensācijas maksājuma noteikumus.

47. pants

1. Kompensācijas nedrīkst piešķirt par produktiem, kas reeksportēti, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 2454/93 883. pantu, izņemot gadījumus, kad iesniegumus par ievadomuitas nodokļa atmaksu vai atbrīvošanu no tā vēlāk noraida, un ja pārējie kompensāciju piešķiršanas nosacījumi ir izpildīti.

2. Ja produktus reeksportē saskaņā ar procedūru, kas noteikta 1. punktā, tad dokumentos, kas minēti 5. panta 4. punktā, izdara norādi uz tādu procedūru.

48. pants

Gadījumā, ja eksportu nosūta:

- bruņotajiem spēkiem, kas izvietoti trešā valstī un atrodas kādas dalībvalsts vai starptautiskas organizācijas, kurā ietilpst vismaz viena dalībvalsts, pakļautībā,
- starptautiskām organizācijām, kas izveidotas trešā valstī un kurās ietilpst vismaz viena dalībvalsts,
- diplomātiskajām iestādēm, kas darbojas trešā valstī,

par kurām eksportētājs nevar iesniegt pierādījumu, kas paredzēts 16. panta 1. vai 2. punktā, tad produktus uzskata par importētiem trešā valstī, kur ir izvietoti šādi bruņotie spēki vai darbojas šādas starptautiskas organizācijas vai diplomātiskās iestādes, pēc tam, kad ir iesniegts pierādījums par šādu produktu apmaksu un apliecinājums, ka tie ir saņemti, ko izsniedz bruņotie spēki, starptautiskās organizācijas vai diplomātiskās iestādes attiecīgajā trešā valstī.

IV SADAĻA

KOMPENSĀCIJU MAKSĀŠANAS KĀRTĪBA

1. NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

49. pants

1. Kompensācijas izmaksā tikai pēc eksportētāja īpaša iesnieguma, un to dara tā dalībvalsts, kuras teritorijā tika pieņemta eksporta deklarācija.

Iesniegumus par kompensāciju izdara:

- a) rakstiski, un šādam nolūkam dalībvalsts var izstrādāt speciālu veidlapu vai

- b) elektroniski, nosūtot ar datoru, saskaņā ar noteikumiem, ko izstrādā kompetentās iestādes.

Šī punkta mērķiem piemēro, *mutatis mutandis*, Regulas (EEK) Nr. 2454/93 199. panta 2. un 3. punktu, 222., 223. un 224. pantu.

2. Izņemot *force majeure* gadījumus, dokumenti, kas attiecas uz kompensācijas samaksu vai garantijas ķīlas atmaksu, ir jāiesniedz 12 mēnešu laikā pēc datuma, kad tika pieņemta eksporta deklarācija.

Ja eksporta licence, ko izmanto eksporta darījumam, kas piešķir tiesības uz kompensācijas maksājumu, ir izsniegta citā dalībvalstī, nevis eksporta dalībvalstī, tad dokumentiem, kas attiecas uz kompensācijas maksājumu, pievieno tādas licences abu pušu fotokopiju, ar pienācīgām norādēm.

3. Ja T5 kontrolkopiju vai vajadzības gadījumā, valsts dokumentu, kas apliecina izvešanu no Kopienas muitas teritorijas, nenogādā atpakaļ uz nosūtīšanas iestādi vai centrālo iestādi trīs mēnešu laikā pēc izsniegšanas, tādu apstākļu dēļ, ko eksportētājs nespēj ietekmēt, tad pēdējais var iesniegt kompetentajai iestādei pamatotu lūgumu uzskatīt par līdzvērtīgiem citus dokumentus.

Tādiem lūgumiem jāpievieno šādi dokumenti:

- a) ja kontrolkopija vai valsts dokuments ir izsniegts, lai pierādītu, ka produkti ir izvesti no Kopienas muitas teritorijas, tad:
 - transporta dokumenta kopija vai fotokopija,
 - un
 - dokuments, kas norāda, ka produkts ir uzrādīts muitas iestādei trešā valstī, vai viens vai vairāki dokumenti, kas minēti 16. panta 1., 2. un 4. punktā.

Prasības, kas attiecas uz dokumentiem, kas minēti otrajā ievilkumā, var atcelt gadījumā, ja runa ir par eksportu, kompensācija par kuru nepārsniedz EUR 1 200, un tādos gadījumos tomēr eksportētājs iesniedz pierādījumu par samaksu.

Ja runa ir par eksportu uz trešām valstīm, kas ir parakstījušas Konvenciju par kopīgu tranzītrežīmu, tad kopīgā tranzītdokumenta atpakaļ nosūtāmā kopija Nr. 5, ko pienācīgi apzīmogojušas tādas valstis, apliecināta tās kopija vai paziņojums no nosūtītāj muitas iestādes tiek pielīdzināts attaisnojošiem dokumentiem;

- b) ja piemēro 36., 40. vai 44. pantu, tad tās muitas iestādes, kas atbild par attiecīgā galamērķa pārbaudi, apstiprinājums, ka nosacījumi, lai minētā iestāde varētu apstiprināt attiecīgo T5 kontrolkopiju, ir izpildīti; vai

c) ja piemēro 36. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 40. pantu, tad pieņemšanas sertifikāts kas paredzēts 45. panta 3. punkta c) apakšpunktā, kas pierāda, ka par piegādājamiem pārtikas krājumiem ir samaksāts.

Šajā punktā sertifikātu, ko izsniedzis izvedmuitas dienests, apliecinot, ka ir pienācīgi uzrādīta T5 kontrolkopija, un norādot kontrolkopijas sērijas numuru un dienestu, kas to izsniedzis, kā arī datumu, kad produkts ir aizvests no Kopienas muitas teritorijas, pielīdzina T5 kontrolkopijai.

Šā panta 4. punktu piemēro attiecībā uz līdzvērtīga pierādījuma iesniegšanu.

4. Ja par spīti tam, ka eksportētājs ir rīkojies ar pienācīgu centību, viņš nav spējis sagādāt un nosūtīt dokumentus, kas prasīti saskaņā ar 16. pantu, termiņā, kas noteikts 2. punktā, tad eksportētājam pēc viņa lūguma var piešķirt papildu laiku, kad tos iesniegt.

5. Iesniegumi par to, lai citus dokumentus atzītu par līdzvērtīgiem, ievērojot 3. punktu, pat ja tiem nav pievienoti attaisinoši dokumenti, un iesniegumi par papildus laika piešķiršanu, kas paredzēts 4. punktā, ir jāiesniedz termiņā, kas noteikts 2. punktā. Tomēr, ja tādus iesniegumus iesniedz sešu mēnešu laikā pēc termiņa beigām, tad piemēro 50. panta 2. punkta pirmās daļas noteikumus.

6. Ja piemēro 37. pantu, tad iesniegumi par kompensācijas maksājumu ir jāiesniedz, izņemot *force majeure* gadījumus, 12 mēnešu laikā pēc tā mēneša, kad produkti tika nogādāti uz klāja, un tomēr atļauja, kas paredzēta 37. panta 1. punktā, var uzlikt eksportētājiem par pienākumu iesniegt maksājuma pietiekumus īsākā termiņā.

7. Dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt visu dokumentu, kas attiecas uz iesniegumiem par kompensācijas maksājumiem, tulkojumus attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām.

8. Maksājumus, kas minēti 1. punktā, izdara kompetentās iestādes trīs mēnešu laikā no dienas, kad to rīcībā nonāk visi dokumenti un informācija, kas vajadzīga, lai nokārtotu prasību, izņemot šādus gadījumus:

a) *force majeure*;

vai

b) ja tiek uzsākta administratīva izmeklēšana par tiesībām uz kompensāciju. Tādos gadījumos maksājumu izdara tikai pēc tam, kad tiesības uz kompensāciju ir atzītas;

vai

c) lai piemērotu kompensāciju, kas paredzēta 52. panta 2. punkta otrajā daļā.

9. Kompensācijas nedrīkst piešķirt, ja summa ir mazāka par vai vienāda ar EUR 60 par vienu eksporta deklarāciju.

50. pants

1. Situācijā, kad visas prasības, kas noteiktas Kopienas noteikumos, lai pierādītu tiesības uz kompensāciju, ir izpildītas, vienīgi nav ievērots kāds no termiņiem, kas noteikts 7. panta 1. punktā, 15. panta 1. punktā un 40. panta 1. punktā, piemēro šādus noteikumus:

a) kompensāciju vispirms samazina par 15 %;

b) kompensācijas atlikušo daļu, turpmāk tekstā "samazinātā kompensācija", turpmāk samazina šādi:

i) 2 % samazinātās kompensācijas tiek zaudēti par katru dienu, par kuru tiek pārsniegts termiņš, kas noteikts 15. panta 1. punktā;

ii) 5 % samazinātās kompensācijas tiek zaudēti par katru dienu, par kuru tiek pārsniegts termiņš, kas noteikts 7. panta 1. punktā, vai

iii) 10 % samazinātās kompensācijas tiek zaudēti par katru dienu, par kuru tiek pārsniegts termiņš, kas noteikts 40. panta 1. punktā.

2. Ja pierādījumu, ka ir izpildītas visas prasības, kas noteiktas Kopienas regulās, iesniedz sešu mēnešu laikā pēc termiņa beigām, kas noteikts 49. panta 2. un 4. punktā, tad maksājamā kompensācija ir 85 % no summas, kas būtu jāmaksā, ja visas prasības būtu izpildītas.

Ja pierādījumu, ka ir izpildītas visas prasības, kas noteiktas Kopienas regulās, iesniedz sešu mēnešu laikā pēc termiņa beigām, kas noteikts 49. panta 2. un 4. punktā, bet termiņi, kas noteikti 7. panta 1. punktā, 15. panta 1. punktā vai 40. panta 1. punktā, ir pārsniegti, tad maksājamā kompensācija ir vienāda ar kompensāciju, kas samazināta saskaņā ar 1. punktu un no kuras atskaitīti 15 % no tās summas, kas būtu samaksāta, ja visi termiņi būtu ievēroti.

3. Ja kompensācija ir samaksāta avansā saskaņā ar 24. pantu, un viens vai vairāki termiņi, kas noteikti 7. panta 1. punktā un 15. panta 1. punktā, nav ievēroti, tad atsavinātā nodrošinājuma daļa ir vienāda ar:

— samazinājumu, kas aprēķināts, ievērojot 1. punktu,

— kam pieskaitīti 10 %.

Nodrošinājuma atlikumu atbrīvo.

Ja kompensācija ir samaksāta avansā saskaņā ar 24. pantu un pierādījumu, ka ir izpildītas visas prasības, kas noteiktas Kopienas regulās, iesniedz sešu mēnešu laikā pēc termiņa beigām, kas noteikts 49. panta 2. un 4. punktā, tad atlīdzināmā summa ir vienāda ar 85 % no nodrošinājuma.

Ja, gadījumos, uz ko attiecas trešā daļa, turklāt arī nav ievēroti viens vai vairāki termiņi, kas noteikti 7. panta 1. punktā un 15. panta 1. punktā, tad atlīdzināmā summa ir vienāda ar:

- summu, kas atmaksāta, ievērojot trešo daļu,
- no kuras atskaitīta tā nodrošinājuma daļa, kas atsavināta, ievērojot pirmo daļu.

4. Kopējā zaudētā kompensācija nedrīkst pārsniegt pilno kompensāciju, kas būtu samaksāta, ja visas prasības būtu izpildītas.

5. Šajā pantā, termiņa, kas noteikts 39. panta 1. punktā, neievērošanu uzskata par termiņa, kas noteikts 7. panta 1. punktā, neievērošanu.

6. Ja piemēro 4. panta 2. punktu un/vai 18. panta 3. punktu, un/vai 51. pantu, tad:

- samazinājumus, kas paredzēti šajā pantā, aprēķina, pamatojoties uz kompensāciju, kas maksājama, ievērojot 4. panta 2. punktu un/vai 18. panta 3. punktu, un/vai 51. pantu,
- kompensācijas, kas zaudētas, ievērojot šo pantu, nepārsniedz tās, kas maksājamas, ievērojot 4. panta 2. punktu un/vai 18. panta 3. punktu, un/vai 51. pantu.

2. NODAĻA

Soda maksājumi un pārmaksāto summu atgūšana

51. pants

1. Ja atklājas, ka eksportētājs, kas pretendē uz eksporta kompensāciju, ir iesniedzis pieteikumu par lielāku kompensāciju nekā pienāktos, tad kompensācija par attiecīgo eksportu ir tā, kas piemērojama faktiski eksportētajiem produktiem un no kuras atskaitītas šādas summas:

- a) puse starpības starp to kompensāciju, par kuru tika iesniegts pieteikums, un to, kas piemērojama faktiskajam eksportam;
- b) divkārtā starpība starp to kompensāciju, par kuru tika iesniegts pieteikums un to, kas piemērojama, ja eksportētājs ar nolūku iesniedz nepatiesu informāciju.

2. Par kompensāciju, par kuru ir iesniegts pieteikums, uzskata summu, kas aprēķināta, vadoties no informācijas, kas iesniegta, ievērojot 5. pantu vai 26. panta 2. punktu. Ja kompensācija variē atkarībā no galamērķa, tad kompensācijas, par kuru iesniegts pieteikums, diferencēto daļu aprēķina, izmantojot detalizēto informāciju par daudzumu, svaru un galamērķi, kas iesniegta, ievērojot 49. pantu.

3. Soda maksājumu, kas paredzēts 1. punkta a) apakšpunktā, nepiemēro:

- a) *force majeure* gadījumos;

b) izņēmuma gadījumos, ja eksportētājs pēc savas iniciatīvas, tiklīdz viņš ir uzzinājis, ka kompensācija, par kuru ir iesniegts pieteikums, ir pārmērīga, rakstiski brīdina par to kompetento iestādi, ja vien kompetentā iestāde nav brīdinājusi eksportētāju par savu nodomu pārbaudīt prasību vai arī ja eksportētājs kaut kā citādi nav uzzinājis par šādu nodomu, vai arī ja kompetentā iestāde jau konstatējusi, ka pieprasītā kompensācija nav pareiza;

c) gadījumos, kad ir pieļauta acīm redzama kļūda attiecībā uz pieprasīto kompensāciju, un kompetentās iestādes to ir atzinušas;

d) gadījumos, kad pieprasītā kompensācija ir saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1222/94 un jo īpaši tās 3. panta 2. punktu, un tā ir aprēķināta, pamatojoties uz vidējiem daudzumiem, ko izmanto kādā noteiktā laikposmā;

e) gadījumos, kad tiek pielāgots svars, tiktāl ciktāl svara starpība ir radusies atšķirīgo izmantoto svēršanas paņēmieni dēļ.

4. Ja samazinājums, kas paredzēts 1. punkta a) un b) apakšpunktā, rezultātā ir negatīva summa, tad eksportētājs maksā tādu negatīvo summu.

5. Ja kompetentās iestādes konstatē, ka prasītā kompensācija nav pareiza, un ka eksports nav noticis un līdz ar to kompensāciju nevar samazināt, tad eksportētājs maksā tādu soda maksājumu saskaņā ar 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, kas būtu jāpiemēro, ja eksports būtu noticis. Ja kompensācijas likme variē atkarībā no galamērķa, tad, lai aprēķinātu prasīto kompensāciju un piemērojamo kompensāciju, izņemot gadījumus, kad ir noteikts galamērķis, izmanto zemāko pozitīvo likmi, vai arī, ja tā ir augstāka, tad likmi, kas izriet no norādījumiem attiecībā uz galamērķi, ievērojot 24. panta 2. punktu vai 26. panta 4. punktu.

6. Maksājumu saskaņā ar 4. un 5. punktu veic 30 dienu laikā pēc maksājuma pieteikuma saņemšanas. Ja termiņš netiek ievērots, tad eksportētājs maksā procentus pēc likmes, kas minēta 52. panta 1. punktā, par laikposmu, kas sākas 30 dienas pēc tās dienas, kad tika saņemts maksājuma pieprasījums, un beidzas dienā pirms tās, kad prasīto summu samaksā.

7. Soda maksājumus nepiemēro, ja prasītā kompensācija ir lielāka par kompensāciju, kas piemērojama, ievērojot 4. panta 2. punktu, 18. panta 3. punktu, 35. panta 2. punktu un/vai 50. pantu.

8. Soda maksājumus piemēro, neierobežojot papildu soda maksājumus, kas noteikti valsts līmenī.

9. Dalībvalstis var atteikties piemērot soda maksājumus, kas ir EUR 60 vai mazāk par eksporta deklarāciju.

10. Ja par produktu, kas norādīts eksporta deklarācijā vai maksājuma deklarācijā, nav izsniegta licence, tad kompensācija nepienākas un 1. punktu nepiemēro.

11. Ja kompensācija ir noteikta iepriekš, tad soda maksājumu aprēķina, pamatojoties uz kompensācijas likmēm, kas bija spēkā dienā, kad tika iesniegts licences pieteikums, un neņemot vērā kompensācijas zaudējumu, ievērojot 4. panta 1. punktu, vai kompensācijas samazinājumu, ievērojot 4. panta 2. punktu vai 18. panta 3. punktu. Vajadzības gadījumā tādas likmes pielāgo dienā, kad tiek pieņemta eksporta deklarācija vai maksājuma deklarācija.

52. pants

1. Neierobežojot pienākumu maksāt negatīvo summu, ievērojot 51. panta 4. punktu, labuma guvējs atbildzina nepienācīgi saņemtās kompensācijas, kas ietver jebkuru soda maksājumu, kas piemērojams, ievērojot 51. panta 1. punktu, un procentus, kas aprēķināti par laiku no maksājuma datuma līdz atlīdzināšanas datumam. Tomēr,

- a) ja atlīdzību garantē vēl neatbrīvots nodrošinājums, tāda nodrošinājuma konfiscēšana saskaņā ar 25. panta 1. punktu vai 35. panta 1. punktu nozīmē maksājamo summu atguvi;
- b) ja nodrošinājums ir atbrīvots, tad labuma guvējs samaksā to nodrošinājuma daļu, kas būtu atsavināta un kam pieskaitīti procenti, kas aprēķināti no datuma, kad nodrošinājums tika atbrīvots, līdz dienai pirms maksājuma dienas.

Maksājumu izdara 30 dienu laikā pēc maksājuma pieprasījuma saņemšanas.

Ja labuma guvējiem prasa atlīdzināt naudas līdzekļus, tad, lai aprēķinātu procentus, dalībvalsts var uzskatīt, ka maksājums ir izdarīts 20. dienā pēc atlīdzības pieprasījuma datuma.

Piemērojamo procentu likmi aprēķina saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un tomēr tā nevar būt zemāka par likmi, kas piemērojama līdzekļu atgūšanai saskaņā ar valsts noteikumiem.

Ja maksājums ir nepienācīgi izdarīts kļūdas dēļ, ko pieļāvušas kompetentās iestādes, tad procentus vai nu neiekasē, vai iekasē maksimāli tādu summu, kas atbilst nepienācīgi gūtajai peļņai, ko nosaka dalībvalsts.

Ja kompensācija ir samaksāta tiesību pēctecim, tad viņš un eksportētājs solidāri atbild par to, lai atlīdzinātu pārmaksātās summas, nepienācīgi atbrīvoto nodrošinājumu un procentus, kas saistīti ar attiecīgo eksportu. Tiesību pēcteča atbildība tomēr ir ierobežota ar summu, kas viņam samaksāta un kam pieskaitīti procenti.

2. Atgūtās summas, summas, ievērojot 51. panta 4. un 5. punktu, un iekasētos procentus samaksā maksātājaģentūrām, kas atskaita attiecīgās summas no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) izdevumiem, neierobežojot Padomes Regulas (EEK) Nr. 595/91 ⁽¹⁾ 7. pantu.

Ja maksājuma termiņš netiek ievērots, tad dalībvalstis var nolemt, ka jebkuras pārmaksātās summas, nepienācīgi atbrīvotu nodrošinājumu un kompensācijas procentus nevis atlīdzina, bet gan atskaita no turpmākiem maksājumiem, ko maksā attiecīgajam eksportētājam.

Otro daļu piemēro tām summām, kas jāmaksā, ievērojot 51. panta 4. un 5. punktu.

3. Neierobežojot iespēju, kas paredzēta 51. panta 9. punktā – noraidīt soda naudas pieteikumus, ja runa ir par nelieliem daudzumiem, dalībvalstis var neprasīt atlīdzināt pārmaksātās summas, nepienācīgi atbrīvotu nodrošinājumu, procentus un summas, kas paredzētas 51. panta 4. punktā, ja šāda atlīdzība par vienu eksporta deklarāciju nepārsniedz EUR 60, ar nosacījumu, ka valsts tiesību aktos ir noteiktas līdzīgas normas par atlīdzības neizmaksāšanu šādos gadījumos.

4. Atlīdzināšanas pienākumu, kas minēts 1. punktā, nepiemēro:

- a) ja maksājums tika izdarīts dalībvalstu pašu kompetento iestāžu kļūdas vai citas attiecīgas iestādes kļūdas dēļ, un labuma guvējs nevarēja tādu kļūdu saprātīgi atpazīt, un labuma guvējs no savas puses rīkojās godprātīgi; vai
- b) ja laikposms, kas pagājis no dienas, kad labuma guvējam tika paziņots par galīgo lēmumu par kompensācijas piešķiršanu, un dienu, kad valsts vai Kopienas iestāde pirmo reizi paziņoja labuma guvējam par attiecīgā maksājuma nepareizību, ir vairāk nekā četri gadi. Šo noteikumu piemēro tikai tad, ja labuma guvējs rīkojās godprātīgi.

Jebkuras trešās personas rīcība, kas tieši vai netieši saistīta ar formalitātēm, kas vajadzīgas kompensācijas maksājumam, tajā skaitā starptautisko kontroles un uzraudzības aģentūru rīcība, tiek piedēvēta labuma guvējam.

Šā punkta noteikumus nepiemēro kompensācijas avansom. Ja gadījumā summa netiek atlīdzināta, ievērojot šo punktu, tad administratīvās sankcijas, ievērojot 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nepiemēro.

⁽¹⁾ OV L 105, 23.4.1983., 1. lpp.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

53. pants

Dalībvalstis informē Komisiju:

- nekavējoties, par tiem gadījumiem, uz ko attiecas 20. panta 1. punkts, un Komisija informē pārējās dalībvalstis,
- par katru 12 ciparu kodu, par tiem eksportētā produkta daudzumiem, uz ko neattiecas eksporta licences ar iepriekš noteiktu kompensāciju, gadījumos, kas minēti 4. panta 1. punkta otrās daļas pirmajā ievilkumā, 6. pantā un 45. pantā. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šādu informāciju paziņo ne vēlāk kā līdz otrajam mēnesim pēc tam, kad ir nokārtotas izvedmuītas formalitātes.

54. pants

1. Ar šo Regulu (EEK) Nr. 3665/87 tiek atcelta.

Šo regulu tomēr turpina piemērot:

- eksportam, uz ko attiecas eksporta deklarācijas, kas pieņemtas pirms šīs regulas stāšanās spēkā,

un

- ja Regulu (EEK) Nr. 565/80 piemēro eksportam, uz ko attiecas paziņojums par samaksu, kas pieņemts pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

2. Atsauces visos Kopienas dokumentos uz regulām (EEK) Nr. 1041/67, (EEK) Nr. 192/75, (EEK) Nr. 2730/79, (EEK) Nr. 798/80, (EEK) Nr. 2570/84, (EEK) Nr. 2158/87 un (EEK) Nr. 3665/87 vai uz konkrētiem to pantiem tiek uzskatītas par atsaucēm uz šo regulu vai tās attiecīgajiem pantiem.

Korelācijas tabula, kas attiecas uz Regulas (EEK) Nr. 3665/87 pantiem, ir dota I pielikumā.

55. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 1999. gada 1. jūlija.

Iesaistītajām pusēm piemērojot šo regulu, 7. panta 1. punkta otro daļas un 15. panta 4. punkta noteikumus piemēro tam eksportam, par ko muitas eksporta formalitātes tika nokārtotas 1998. gada 19. janvārī vai pēc šī datuma.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1999. gada 15. aprīlī

Komisijas vārdā –

Komisijas loceklis

Franz FISCHLER

I PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Šī regula	Regula (EEK) Nr. 3665/87
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	—
4. pants	2.a pants
5. pants	3. pants
6. pants	3.a pants
7. pants	4. pants
8. pants	6. pants
9. pants	6.a pants
10. pants	7. pants
11. panta 1., 5. un 6. punkts	8. pants
11. panta 2., 3. un 4. punkts	10. pants
12. pants	9. pants
13. pants	12. pants
14. pants	16. pants
15. pants	17. pants
16. pants	18. pants
17. pants	19. pants
18. pants	20. pants
19. pants	21. pants
20. panta 1., 2. un 3. punkts	5. pants
20. panta 4. punkts	15. panta 2. punkts
21. pants	13. pants
22. pants	14. pants
23. pants	15. panta 1. punkts
24. pants	22. pants
25. pants	23. pants
26. pants	25. pants
27. pants	26. pants
28. pants 1., 2., 3., 5. un 6. punkts	27. pants
29. pants	28. pants
30. pants	28.a pants
31. pants	29. pants
32. pants	30. pants
33. pants	31. pants
34. pants	32. pants
35. pants	33. pants
36. pants	34. pants
37. pants	35. pants
38. pants	36. pants
39. pants	37. pants
40. pants	38. pants
41. pants	39. pants
42. pants	40. pants

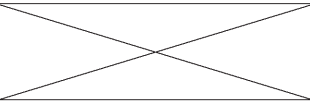
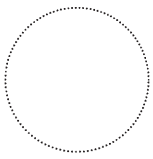
Šī regula	Regula (EEK) Nr. 3665/87
43. pants	41. pants
44. pants	42. pants
45. pants	43. pants
46. pants	44. pants
47. pants	45. pants
48. pants	46. pants
49. panta 1. līdz 7. punkts	47. pants
49. panta 9. punkts	11. panta 2. punkts
50. pants	48. pants
51. pants	11. panta 1. punkts
52. pants	11. panta 3. līdz 6. punkts
53. pants	49. pants
54. pants	50. pants
55. pants	51. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	III pielikums
III pielikums	IV pielikums
IV pielikums	—
V pielikums	—

II PIELIKUMS

To trešo valstu saraksts, kuras minētas 16. panta 2. punkta d) apakšpunktā un kuras pieprasa, lai produkti būtu importēti, pirms naudas līdzekļus pārsūta samaksai

Alžīrija	Malāvija
Burundi	Malta
Ekvatoriālā Gvineja	Sentlūsija
Kenija	Senegāla
Lesoto	Tanzānija

III PIELIKUMS

1. Eksportētājs (vārds un pilna adrese dalībvalstī)	SERTIFIKĀTS PAR PĀRTIKAS PIEGĀDĒM UZ KUĢIEM UN LIDAPARĀTIEM TREŠĀS VALSTĪS		
2. Pārtikas piegādes noliktava (nosaukums un pilna adrese trešā valstī)	Piezīme: Šī veidlapa ir jāaizpilda salasāmi un neizdzēšami, ar roku vai izmantojot rakstāmmašīnu.		
	3. Eksportētāja dalībvalsts		
5. Kuģa nosaukums un reģistrācijas valsts vai lidaparāta reģistrācijas numurs			
	4. Saņēmēja valsts		
7. Transporta dokumenta veids un datums	6. Eksporta dokumenta, ko izsniedzis muitas dienests, veids, numurs un datums		
8. Pazīšanas zīmes un numuri – lesaiņojumu numurs un veids – Preču apraksts	9. Bruto svars (kg)	10. Neto daudzums ⁽¹⁾	
11. TĀS VALSTS MUITAS IESTĀŽU, KUR NOTIEK PĀRTIKAS PIEGĀDE, APSTIPRINĀJUMS Ar šo tiek apliecināts, ka iepriekš minētās preces A. ir piegādātas uz kuģa vai lidaparāta, kas norādīts 5. ailē, klāja ⁽²⁾ B. atrodas noliktavā, kas norādīta 2. ailē, un tiks izmantotas tikai pārtikas piegādei ⁽²⁾ Piezīmes			
Vieta un datums:		Paraksts un muitas iestāžu zīmogs 	

⁽¹⁾ Kilogrami vai citas mērvienības.⁽²⁾ Izsvītrot, ja vajadzīgs.

IV PIELIKUMS

Trešo valstu un teritoriju, kas minētas 17. panta b) un c) apakšpunktā, saraksts

Islande	Slovākija
Norvēģija	Ungārija
Lihtenšteina	Rumānija
Šveice	Bulgārija
Helgolande	Albānija
Andora	Ukraina
Gibraltārs	Baltkrievija
Seūta un Melilja	Moldova
Vatikāns	Krievija
Malta	Gruzija
Kipra	Armēnija
Maroka	Azerbaidžāna
Turcija	Slovēnija
Igaunija	Horvātija
Latvija	Bosnija un Hercegovina
Lietuva	Serbija un Melnkalne
Polija	Bijusī Maķedonijas Dienvidslāvu Republika
Čehijas Republika	

V PIELIKUMS

Produktu saraksts, kam piemēro 20. panta 4. punkta d) apakšpunktu

- I. Produkti, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 3072/95 1. pantā (rīsi)
- II. Produkti, kas uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 1785/81 1. pantā (cukurs un izoglikoze)
- III. Produkti, kas uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 1766/92 1. pantā (graudaugi)

IV.

KN kods	Liellopu gaļa/Teļa gaļa
0102	Dzīvi liellopi
0201	Liellopu gaļa, svaiga vai atdzesēta
0202	Liellopu gaļa, saldēta
0206 10 95	Biezā diafragma un plānā diafragma, svaiga vai atdzesēta
0206 29 91	Biezā diafragma un plānā diafragma, saldēta

V.

KN kods	Piens un piena produkti
0402	Piens un krējums, koncentrēts vai ar cukura vai citas saldinātājielas piedevu
no 0403 90 11 līdz 0403 90 39	Paniņu pulveris
no 0404 90 21 līdz 0404 90 89	Piena sastāvdaļas
0405	Sviests un pārējie tauki un eļļas, kas iegūti no piena
0406 20	Rīvētais vai pulverveida siers
0406 30	Kausētais siers
no 0406 90 13 līdz 0406 90 27	Citi siera veidi
no 0406 90 61 līdz 0406 90 81	
no 0406 90 86 līdz 0406 90 88	

VI.

KN kods	Vīns
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75 2204 29 83 2204 29 84 2204 29 94 2204 29 98	Galda vīns, nesapildīts pudelēs

VII.

KN kods	Lauksaimniecības produkti, kas eksportēti tādu preču formā, uz ko neattiecas Līguma II pielikums
1901 90 91	– – – Kas nesatur piena taukus, saharozi, izoglikozi, glikozi vai cieti, vai satur mazāk par 1,5 % piena tauku, 5 % saharozes (ieskaitot invertcukuru) vai izoglikozes, 5 % glikozes vai cietes, izņemot pulverveida pārtikas izstrādājumus no precēm, uz ko attiecas Nr. 0401 līdz 0404 preču pozīcija
2101 12 92	– – – Izstrādājumi uz tādu ekstraktu, esenču vai kafijas koncentrātu pamata
2101 20 92	– – – Izstrādājumi uz tējas vai <i>mateek</i> straktu, esenču vai koncentrātu pamata
no 3505 10 10 līdz 3505 10 90	Dekstrīni un pārējās modificētās cietes
no 3809 10 10 līdz 3809 10 90	Virsmas apstrādes vielas, krāsošanas paātrināšanas vai krāsu nostiprināšanas krāsu nesēji un pārējie produkti un preparāti, kas izgatavoti uz cieti saturošu vielu pamata